



ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ  
Τιμή Φύλλου Δρχ. 50

1991 ΕΤΟΣ ΜΑ Ἀριθ. Φύλλου 838  
Γραφεία Κάνιγγος 32 - Ἀθήνα 106 82

ΤΗΛ. 36.28.280

## Θ Ε Ο Φ Α Ν Ε Ι Α 1 9 9 1

*Μέ Βυζαντινή λαμπρότητα καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἐπισημότητα καὶ τάξη ἐτελέσθη εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἀγ. Θεοφανείων, παρουσία τοῦ Δημάρχου καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων. Ἐκαλύφθη καὶ τηλεοπτικῶς.*

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος παρά τὴν ἀντίξοη περίστασι τοῦ πολέμου καὶ τὴν κακοκαιρία, ὁ ἑορτασμός τῶν Θεοφανείων ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία.

Εἶναι χαραγμένος βαθειὰ στὴν ψυχὴ τοῦ κάθε πιστοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ πόθος του γιὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα, γι' αὐτὸ καὶ ἡ χαρὰ του εἶναι ἐκδηλὴ γιὰ τὴν λαμπρὴ τελετὴ καὶ κυρίως γιὰ τὸ ὅτι

τοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία γιὰ προβολὴ τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐκτός ἀπὸ τὴν παρουσία κάθε ἡλικίας τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας, χαρακτηριστικὸ τοῦ ἐνθέου ζήλου καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ καυχῆσεώς του, μέ τὰ ὁποῖα συνοδεύει τὴν ἱερὴ πομπή εἶναι, ὅτι ξεπερνῶντας καὶ τοὺς ἱεροψάλτας συμπάλλει συγχρόνως μέ ἐνθουσιασμό καὶ χαρὰ, γεμίζοντας τὸν ἀέρα μελωδικά μέ τὸ « Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε », δίνοντας ἔτσι περισσότερη ἐμφαση καὶ χρωματισμό στὸ περιεχόμενο τῆς ἡμέρας.

Μέ τὸν ἴδιο λοιπὸν τόνο καὶ ἔξαρση ὅπως πάντα, ἐωρτάσθησαν καὶ πάλι τὰ Θεοφάνεια τῶν ἀληθῶς

ὀρθοδόξων, καὶ ἐξαιρέτως ἐφέτος μέ τό ἐπὶ πλέον χαρακτηριστικό, ὅτι, οὔτε τό δριμύ ψῦχος, οὔτε τό πάγωμα τοῦ πολέμου ἐπέδρασαν στήν ψυχροσύνθεση τοῦ λαοῦ μας, ὥστε νά μετριάσουν τήν ἀποφασιστικότητά του.

Ἔτσι λοιπόν ἕνα μεγάλο πλῆθος καί πάλι εὐσεβοῦς λαοῦ ξεχύθηκε στούς δρόμους τοῦ Πειραιῶς διαδηλώνοντας τήν ἀκεραιότητα τῆς πίστεώς του στήν ἀκαينوτόμητη ὀρθοδοξία καί τήν ἱερή παράδοση τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, περιστοιχίζοντας τούς Ἀρχιερεῖς καί τόν Κλῆρο μας, τουρτουρίζοντας ἀπό τό κρῦο, στόν παραθαλάσσιο χώρο, μέ ἀφοσίωση στήν ἱεροτελεστία τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων.

Ἡ ἱερή πομπή ξεκίνησε ἀπό τόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἀγ. Φιλίππου, μετά τήν θείαν πανηγυρική λειτουργία, μέ προπορευόμενα δύο περιπολικά καί μία μοτοσυκλέτα, τῆς Τροχαίας, ἀκολουθῶς τήν Μουσική τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καί ἐν συνεχείᾳ τοὺς νέους καί νεάνιδες μέ τίς παραδοσιακές ἐνδυμασίες τους, Σαλαμίνο κ.ἄ., τίς σημαίες καί τά λάβαρα, μετά τῶν ἐξαπερύγων πολλῶν Ναῶν, τοὺς Μοναχοὺς καί Μοναχάς, μέ ἐπικεφαλῆς τόν πανοσ. ἀρχ/την π. Νήφωνα, πού ἐκπροσώπευαν τά Μοναστήριά μας καί ἐν συνεχείᾳ τόν χορόν τῶν ἱεροψαλτῶν, τόν ἱερόν κλῆρον μας μέ τά ποικιλόχρωμα ἄμφιά του, εἰς δύο παρατάξεις, ἔνθεν καί ἔνθεν, μέ τοὺς Ἀρχιερεῖς μας, ἐκπροσώπους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τό κέντρον, ἔχοντας ἐν μέσῳ τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας κ. Χρυσόστομον, πλαισιούμενους τιμητικῶς ὑπό Ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Ὅπισθεν δέ τούτων ἀκολουθοῦσε τό πλῆθος τοῦ λαοῦ, τά εὐσεβῆ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά καί ἕνα ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων πεζῶν καί ἐπὶ αὐτοκινήτων καί λεωφορείων ἐκπλήκτοι ἐσταυροκοποῦντο πληροφοροῦμενοι ὅτι σήμερα εἶναι τά πραγματικά Θεοφάνεια, ὅπως τά ἐθέσπισε ἀπ' ἀρχῆς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί ὅτι σήμερα πράγματι ἁγιάζονται τά ὕδατα.

Τήν πορεία τῆς μεγαλειώδους λιτανευτικῆς πομπῆς κατηύθυνε τελετουργία ἐκ τῶν πανοσ. ἀρχ/τῶν Ἀνθίμου Καραμήτρου, Χρυσοστόμου Βάρκα καί Ἀκακίου Χαλίκου, μέ ἐπικεφαλῆς τόν πανοσ. ἀρχ/την Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον.

Τήν ἱερήν πομπήν πλησιάζουσιν εἰς τό τέρμα ὑπεδέχθη τιμητικῶς ἡ ἄλλη φιλαρμονική μίαντα τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, καί κατέλαβαν θέσεις ἐντός τοῦ

χώρου τῆς τελετῆς τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων.

Στήν ἐξέδρα πού ἦταν στολισμένη μέ ἕνα πλῆθος ἀπό σημαίες καί φοίνηκες, καθὼς καί οἱ παραπλήσιοι δρόμοι μέ τοὺς θυρεοὺς καί τά σημαϊκία καί ἔδιναν ἔτσι ζωντανή πανηγυρική ὄψιν στήν περιοχή, πού ἔπλεε κυριολεκτικά στήν γαλανόλευκη, ὁ οἰκείος ἱεράρχης τῶν Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς Σεβ. κ. Γερόντιος, ὑπεδέχθη τόν Μακαριώτατον μέ τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἔκανε τήν ἐναρξή τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἐνῷ χωρῶς ἀπό καλλιφώνους ἱεροψάλτας μέ ἐπικεφαλῆς τόν Μουσικοδιδάσκαλον κ. Μ. Μακρῆν ἔψαλε ὠραϊότατα τό «Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις...» καί τά λοιπά τροπάρια τῆς Ἀκολουθίας. Ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς κ. Γερόντιος, Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιος, Χίου κ. Στέφανος καί Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος ἀνέγνωσαν τὰς εὐχὰς καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπηύθυνε τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας (καταχωρίζεται κατωτέρω).

*Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου καί ἔλαμψεν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἐν τῷ σκότει τῆς ἁμαρτίας καί τῇ σκιᾷ τῆς ματαιότητος καθημένους τό φῶς τῆς Θεογνωσίας καί ἐλάβομεν τήν ἄνωθεν ἀναγέννησιν καί υἰοθεσίαν δι' ὕδατος καί Πνεύματος ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας, τοῦ Θεοῦ δηλαδή βαπτισματος κατὰ μίμησιν Ἐκείνου.*

*Ἦγάσε τήν φύσιν τῶν ὑδάτων ὁ Θεὸς Λυτρωτής, ἵνα ἡμεῖς βαπτιζόμενοι εἰς τό ὄνομα τῆς ὑπερουσίας Τριάδος καθαρθῶμεν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καί ἁγιασθῶμεν, ἐνδυθέντες τόν νέον Ἀδάμ.*

*Λίαν δέ εὐστόχως καί θαυμασίως δίδει τήν πραγματικὴν εἰκόνα τοῦ μυστηρίου ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας. «Ἐπίγειον τό φαινόμενον καί ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τό νοούμενον, διὰ καταδύσεως ἡ πρὸς Θεόν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται».*

*Ἦλθεν ὁ Σωτήρ ἐν ταπεινῷ ἀνθρωπίνῳ σχήματι μεταξύ τοῦ πλῆθους τῶν Ἰουδαίων πρὸς τόν Πρόδρομον, ζητῶν καί Οὗτος τό βάπτισμα. Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ Ἰωάννῃ προφητικῇ χάρις, ἡ καί ἐντός τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἐλισάβετ πληροφορήσασα αὐτόν περὶ τοῦ*

κυοφορουμένου Ἰησοῦ, αὐτή καὶ πάλιν τὸν ἀποκαλύπτει ἄνδρα τέλειον, διὰ νὰ τὸν κηρύξη μεταξύ τοῦ λαοῦ, «ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου».

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας ἀγαπητοὶ τὸ καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις ἀνερμήνευτον! Τοῦτο ἀποκαλύπτεται σήμερον ὃχι πλέον προφητικῶς καὶ συνεσκιασμένως ὡς τὸ πάλαι ἀλλὰ φανερώς καὶ σαφῶς ἐκ θεϊκῆς ἀνωθεν ἀπ' εὐθείας πληροφορίας.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μαρτυρεῖται ἐν τῇ Ἰορδάνῃ ποταμῷ διὰ τῆς φωνῆς τοῦ Πατρὸς ΥἱΟΣ ΑΥΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΣ, καὶ ἡ σωτήριος ἀποστολή Του εἰς τὸν κόσμον ὀνομάζεται ΕΥΔΟΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ. «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠυδόκησα».

Τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἀπ' ἀρχῆς συνεργὸν εἰς τὸ θεῖκόν σχέδιον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐπελθὼν τῇ Παρθένῳ Μαριάμ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Υἱοῦ, κατέρχεται ἐν εἵδει Περιστερᾶς ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον Υἱόν συμμάρτυρον μετὰ τοῦ Πατρὸς περὶ τῆς Θεότητος τοῦ Ἰησοῦ ὡς τρίτου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Διὸ καὶ ὁ θεῖος Παῦλος μαρτυρεῖ: «Θεὸς ἐφανέρωθη ἐν σαρκὶ ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι» (Τιμ. Γ-13).

Πολλῆς ὅθεν καὶ τεραστίας σημασίας ἡ ἐορτὴ μας ἀγαπητοὶ συμπανηγυρισταί.

Σκιρτῶμεν διὰ τοῦτο καὶ ἀγαλλόμεθα τῷ πνεύματι τιμῶντες σήμερον τὴν σεβάσμιον ἡμέραν, κατὰ τε τὸ περιεχόμενον τῆς ἐορτασίμου ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ πρέπον τῆς πατροπαραδότου ἐκκλησιαστικῆς θεσμοθεσίας.

Σήμερον κατὰ τὸ ἀπ' αἰώνων καθηγιασμένον ἐορτολόγιον ἔχει θεσπισθῇ ὁ ἐορτασμός τῶν Θεοφανείων, ἡμέραν καθ' ἣν καὶ ὁ Ἰορδάνης ἐπιτελεῖ πανηγυρικῶς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ὑπερφυοῦς γεγονότος ἀλλὰ καὶ ὁ ἀσυγκρίτως περισσότερος λαὸς τῶν ὀρθόδοξων ἀνά τὸν κόσμον ἐορτάζει Θεοφάνεια.

Σήμερον καὶ ἡμεῖς οἱ τιμηθέντες ὑπὸ Θεοῦ νὰ βαστάσωμεν τὸ βάρος ἐνός τιμίου ἀγῶνος «ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν», ὑψηλὸν καθῆκον τιμίας διαδοχῆς ἐκπληροῦντες, ἐπιτελοῦμεν κα-

τά τὸ δυνατόν, μεγαλοπρεπῶς τὴν καθιερωθεῖσαν δημοσίως ἐορτὴν τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν υδάτων, διὰ τὸ κήρυγμα τῆς εὐσεβείας.

Ὡς συνεχιστὰὶ δὲ τῶν ἐκπαλαὶ καὶ μέχρις ἡμῶν συνεχῶν ἀγώνων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐναντίον πάσης αἵρέσεως καὶ καινοτομίας ἀνεπιτρέπτου, συμφώνως πρὸς τὴν ἐννοίαν τῆς ὁλοκληρωμένης ἱερᾶς παραδόσεως, δὲν ἐδέχθημεν τὴν καινοτομίαν τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν χῶρον διαπιστώνσαντες ὅτι, ὃχι ἀκρίβεια τάχα χρόνου ἐπέβαλε τὴν ἀντικανονικῶς καὶ μονομερῶς γενομένην ἀλλαγὴν μετ' ἀδιαφορίαν διὰ τὴν παγκόσμιον ἐκκλησιαστικὴν ἀναστάτωσησιν καὶ τὸν διαμελισμὸν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, δεδομένου ὅτι τὴν δικαιολογίαν αὐτὴν ἀπέρριψαν τὰ 3/4 τῶν ὀρθοδόξων ἀνά τὸν κόσμον καὶ ἐπὶ 65 ἔτη διατηροῦν τὸ πατροπαραδότον παλαιὸν ἐορτολόγιον ἐν οἷς καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὅχι λοιπὸν ἀκρίβεια χρόνου ἀλλὰ λόγοι ἀπώτεροι ταυτοχρόνου συνεορτασμοῦ μετὰ τῆς Δύσεως πρὸς διευκόλυνσιν μελλοντικῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐγκαθιδρύσεως τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ ἐπέβαλαν τοῦτο. Εἰς ταῦτα, βροντοφωνοῦμεν τὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ: «Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου», τὴν ἱεράν παρακαταθήκην ὡς θησαυρόν πολυτιμον διαφυλάσσοντες ἀπόητοι εἰς κάθε εἵδους πολεμικῆς ἐναντίον μας.

Καὶ εἶναι λυπηρόν τὸ γεγονός ὅτι, τὰ μαζικὰ μέσα ἐνημερώσεως τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας, Ραδιόφωνον, ἔντυπα, φυλλάδια Μητροπόλεων, ἁμβων, ἀκόμη καὶ δικαστήρια κατὰ μεσαιωνικὸν τρόπον, τελευταίως ἔχουν στόχον βολῆς ὃχι κατὰ τῶν ξένων προπαγανδῶν πού ὀργιάζουν τόσοσιν διαβρωτικῶς εἰς τὴν χώραν μας μετ' ἀποτέλεσμα τὸν ἐθνικοθρησκευτικὸν ἀποπροσανατολισμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ κυρίως τῆς νεότητος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἐλπίς τοῦ μέλλοντός μας. Ὅχι λέγομεν ἐναντίον αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν διότι ἐτάχθημεν νὰ «φυλάσσωμεν Θερμοπύλας» κατὰ πάσης εἰσβολῆς ξενοκινήτων ὑπονομευτῶν τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως καὶ πατερικῆς παραδό-

σεως, παρεμποδίζοντες οὕτω τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σκοτεινῶν σχεδίων αὐτῶν, ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν εἰς ἣν εὐρισκόμεθα, διότι εἰς τοῦτο οὐ ἄρχει ἀπόλυτος ὁμοφωνία.

Θά ἦτο οὐράνιον δῶρον, ἂν ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ συνήργει εἰς μίαν ποθητὴν ἔνωσιν τῶν διεσπῶτων πρὸς μίαν ἐνιαίαν δύναμιν ἀντιπαρθέσεως κατὰ πάσης ἀπειλῆς τῆς γνησίας ὀρθοδοξίας.

Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ ἀγῶνος καὶ δηλοῦμεν ἀπεριφράστως, ὅτι Θεοῦ βοηθεῖα θά ἰσχύσουν ὅπωςδὴποτε αἱ Ἀποστολικάι καὶ Πατερικάι περιχαρακώσεις μεταξύ ὀρθοδοξίας καὶ δυτικῆς κακοδοξίας καὶ ὅτι θά πέσουν εἰς τὸ κενόν τὰ οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα καὶ τὰ προδοτικά συνθήματα περὶ παγχριστιανικῆς ἐνώσεως, πού τόσο προκλητικῶς ἠκούσθησαν πρὸ τινός εἰς Ἀθήνας.

Ὁ ἱερός ἀγὼν τῶν Γ.Ο.Χ. θά συνεχίσῃ τὴν ἱστορικὴν πορείαν του μέχρις ἐσχάτων καὶ πιστεύομεν ὅτι ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν ἐστί.

Ἐπὶ τούτοις, εὐχόμεθα τὸν θεῖον φωτισμόν ἐπὶ πάντας καὶ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τοὺς Πατέρας καὶ ἐπὶ τὰς ζωηρήτους πηγὰς τῆς μοναδικῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀληθείας, ἥτις ἐστὶν ἡ ὀρθοδοξία. Εὐχόμεθα τὴν κατάπαυσιν τοῦ ἀρξαμένου καταστρεπτικοῦ πολέμου, ἐρμηνευομένου μέ θεῖαν ἐγκατάλειψιν ἐξ ἁμαρτιῶν μας, καὶ τὴν ἐδραΐωσιν παγκοσμίου εἰρήνης, ὡς τῆς μείζονος δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς γῆς καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην ὅπως ἀξιωθῶμεν τῆς τιμῆς τῆς ὀνομασίας μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ δὲ χάρις καὶ εὐλογία τῆς μεγάλης ταύτης ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων σὺν τῇ ἡμετέρα ταπεινῇ εὐχῇ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

**Ἀμήν**

Μετά τὸ πέρας ἀκολούθησε ἡ κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν Ἀρχιερέων Γεροντίου καὶ Ἀθανασίου, ἐνῶ νέοι, παρά τὸ παγερὸ ψῆχος, ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν νά ἀνασύρουν τὸν Σταυρόν καὶ συγχρόνως περιστερὲς λευκὲς πετοῦσαν, τὰ ἐλλιμενισμένα πλοῖα ἐσύριζαν καὶ αἱ μουσικαὶ τῆς Ἑλλήν. Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Λιμεν. Σώματος ἐπαιάνιζον χαρμωσύνως.

Ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν Σταυρόν ἀνέσυραν δύο εὐγενεῖς νέοι. Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Λογοθέτης, ὁ Βουλευτὴς καὶ πρῶν Ὑπουργός κ. Ντεντιδάκης καὶ ὁ Βουλευτὴς κ. Τραγάκης ἦσαν μεταξύ τῶν ἐπισήμων πού παρευρέθησαν εἰς τὴν τελετὴν.

Μετά ταῦτα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπηύθυνε ἱκετήριον εὐχὴν, διὰ τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν, ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, (δημοσιεύεται κατωτέρω).

**ΕΥΧΗ**

Ἀναρχε Βασιλεῦ, ἀόρατε, ἀνεξιχνίαστε, ἀκατάληπτε καὶ ἀνέκφραστε. Ὁ πᾶσαν δρακὶ περιέχων τὴν κτίσιν καὶ διατηρῶν ὁ διακατέχων καὶ διακυβερνῶν αὐτὴν ἀρρήτῳ λόγῳ ὁ τῶν Νινευιτῶν τὰς ἀνομίας πρότερον μὲν ἀνεχόμενος, ὕστερον δὲ τὴν μετάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν προσδεξάμενος, καὶ χαρισάμενος αὐτοῖς, δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν πάσας τὰς ἀνομίας καὶ τὰ πλημμελήματα, τῇ συνήθει καὶ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος· δέξαι καὶ ἡμῶν τὰς εὐχὰς καθάπερ ὡς εἶρηται τῶν Νινευιτῶν τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν· δέξαι τὰ δάκρυα καὶ τοὺς στεναγμούς· δέξαι τὴν τεταπεινωμένην ἡμῶν δέησιν. Οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα ὅλως ταῖς ἁμαρτίαις γενόμενοι πρὸς σέ τόν μόνον ἀναμάρτητον ἀτενίζειν. Δέξαι τὰς ἐκ βάθους, ὡς δίκην ἀτμοῦ ἀναπεμπομένης σοι τῷ Δεσπότη κραυγὰς· δέξαι τοῦ ταλαιπωρουμένου λαοῦ τὴν παράκλησιν· νικησάτω ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν· καὶ δὸς τοῖς λαοῖς τῆς γῆς λύτρωσιν καὶ ἐλευθερίαν ἐκ τῆς ἐπελθούσης παγκοσμίου ἀναταραχῆς καὶ τοῦ τρόμου τῆς ἀρξαμένης πολεμικῆς συρράξεως καὶ φώτισον τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἐμπολέμων κρατῶν πρὸς εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ φιλικὴν συνύπαρξιν, τὸ μέγιστον τοῦτο δῶρον, ὅπερ μόνῃ ἡ Σὴ ἀγαθότης δύναται μονίμως καὶ σταθερῶς ἐγκαθιδρῦσαι ἐπὶ τῆς γῆς. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ στήσον τὴν ράβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπεχειρομένην ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, οὓς σὺ μόνος οἶδας καὶ ἐπίστασαι παρ' αὐτῶν γινωσκόμενος· ὅπως καὶ δι' ἡμῶν τῶν σῶν ἀχρείων δούλων δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομά Σου, τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπικολούθησε εὐχαριστήριος καὶ συγχαρητήριο προσφώνησις ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Πειραιῶς,

πρός τούς τιμήσαντας τήν ἑορτήν ἐπισήμους καί τό εὐσεβές χριστεπώνυμον πλήρωμα, καί ἐδόθη τέλος εἰς τήν καθιερωμένην τελετήν μέ τήν ἐπάνοδον εἰς τόν Ἱ. Ναόν, μετά τῆς αὐτῆς τάξεως, ἐνῶ αἱ μουσικαί ἐπαιάνιζον τόν Ἑθνικόν Ὑμνον.

Εὐχαριστοῦμεν τόν πλουσιόδωρον Κύριον πού μᾶς κατηξίωσε καί πάλι νά φανοῦμε συνεπείς στό καθῆκον μας καί νά ἀπολαύσουμε καί ἐφέτος τήν μεγάλην χαράν τῶν Θεοφανείων. Παρακαλοῦμε δέ τήν ἀγαθότητά Του νά ἀναστείλῃ τήν δικαίαν ἀγανάκτησίν Του γιά τῖς ἀμαρτίες μας, μέ τήν κατάπαυση τοῦ πολέμου, χαρίζοντας μόνιμη εἰρήνη στόν κόσμο καί τήν: Ἐκκλησία Του καί μᾶς ἐνδυναμώσῃ στό ὑψηλό καθῆκον μας τῆς ἀκαταμαχίτου ὑπερασπίσεως τῆς ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδοξίας, ὥστε νά φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν εὐσεβῶν καί ἡρωϊκῶν προγόνων μας ἀγωνισταί.

Καί συγχαίρομεν θερμῶς τόν διωργανώσαντα τήν λαμπράν Ἑορτήν κυριάρχην Μητροπολίτην τῶν Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς κ. Γερόντιον, διά τήν ὄντως ἐξαιρετικήν ἐπιτυχίαν ταύτης καί τούς συντελέσαντας εἰς ταύτην διά τῶν φιλοτίμων καί ἀόκνων προσπαθειῶν των Ἀρχ/του τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς κ. Γεροντίου Λουδάρου, καί ἐπιτίμου δικηγόρου κ. Ν. Ἀναγνωστοπούλου. Επίσης τόν τελετάρχην πανοσ. ἀρχ/την π. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον διά τήν εὐτακτην καί ἐγκαιρῇ πορεία τῆς Ἱερῆς πομπῆς καί τήν ἐκλεκτὴν Βυζαντινὴν χορωδία τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Μ. Μακρῇ. Καί πρό πάντων τούς πιστούς οἱ ὁποῖοι παρά τό δριμύ ψῆχος, ὡς ἀληθινοὶ ὀπλίται τῆς παρατάξεως Κυρίου καί τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας, ἔδωσαν τό ἀγωνιστικόν «παρών» στό ἱερό προσκλητήριον καί παρηκολούθησαν μέ τήν γνωστή βαθιά εὐλάβεια καί ὑποδειγματικὴν τάξιν τήν ἱερή Ἀκολουθία τῆς «Πανεόρτου» Ἐπετείου.

Ταύτην ἐτίμησαν διά τῆς παρουσίας των οἱ: Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Σ. Λογοθέτης, Βουλευτής καί πρῶν Ὑπουργός κ. Ἀ. Ντεντιδάκης, Βουλευτής καί πρῶν Ὑφυπουργός κ. Ἡ. Παπαηλίας, Βουλευτής κ. Ἱ. Τραγάκης, Βουλευτής κ. Ἡ. Βουγιουκλάκης, Βουλευτής κ. Γ. Μπουγᾶς, ὁ πρῶν Ἀρχηγός τῆς Ἑλλην. Ἀστυνομίας κ. Ν. Ἀρκουδέας, ὁ Ἀντιδήμαρχος Πειραιῶς κ. Ἱ. Γιαννόπουλος, ἐκπρόσωποι τῆς Ἀστυν. Δ/σεως Πειραιῶς καί Λιμενικῆς Ἀστυνομίας, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Δήμου Ἀ-

χαρνῶν, ὁ Ἀντιδήμαρχος κ. Σιρινίδης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλην. Ὁρθοσκευτικῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ. κ. Ἱ. Ἀγγελόπουλος, ὁ ἐπίτ. δικηγόρος κ. Ν. Ἀναγνωστοπούλος, ὁ θεολόγος κ. Σ. Καραμητσοῦ, ὁ Νομαρχιακὸς σύμβουλος Πειραιῶς κ. Δ. Χατζῆς, ὁ Δ/ντῆς τῆς ἐφημ. «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» κ. Χρ. Χαλβατζῆς, ὁ καθηγητὴς κ. Π. Ἀρκουδέας, ὁ κ. Μ. Αὐγουλέας κ.ἄ.

Ἡ ἑορτὴ ἐκαλύφθη ἀπὸ τὸν τηλεοπτικὸ σταθμὸν TELE CITY καὶ μετεδόθη τό ἑσπέρας τῆς μεθεπομένης.

## ΕΥΧΑΙ

Θερμόταται εὐχαί πρὸς τὸν ἑορτάσαντα Σεβασμιώτατον Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιον εὐχόμενοι εἰς αὐτὸν πᾶν ἀγαθὸν δώρημα Οὐρανόθεν. Ὁ Ἅγιος Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας ἐπαξίως κατέχει τὴν θέσιν τοῦ Ταμείου τοῦ Γεν. Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

### «Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ  
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280  
Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ  
Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζῆς.  
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 106 82

### ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμαί 700  
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 40

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 30

Υπεύθυνος Τυπογραφείου  
ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ  
Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982

---

## Στιγμιότυπα ἀπ' τήν Ἑορτή τῶν Θεοφανείων



Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος εὐλογῶν πατρικῶς τόν περιούσιον λαόν μέ ικανοποιή-  
σιν διά τήν πίστιν καί ἀφοσίωσίν του εἰς τά ἰδανικά τοῦ ἀγῶνος.



Ἐπί τῆς ἐξέδρας.



Ἡ τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας.



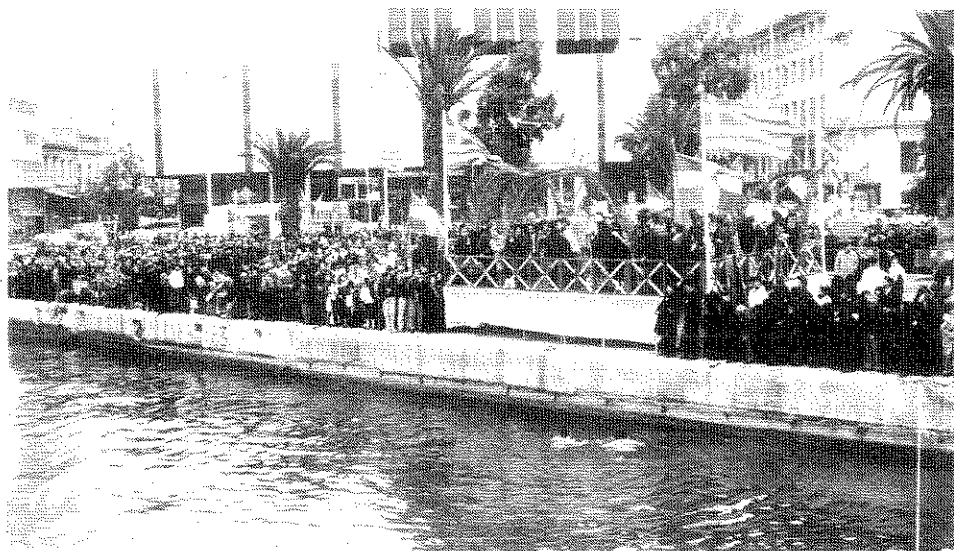
Ο Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐξῶθεν τοῦ Ι.Ν. Ἀγίας Τριάδος Πειραιῶς.



Πρὸ τῆς ἐξέδρας οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἱ. Συνόδου μας Ἀρχιερεῖς ἐπὶ τοῦ τιμητικοῦ τάπητος.



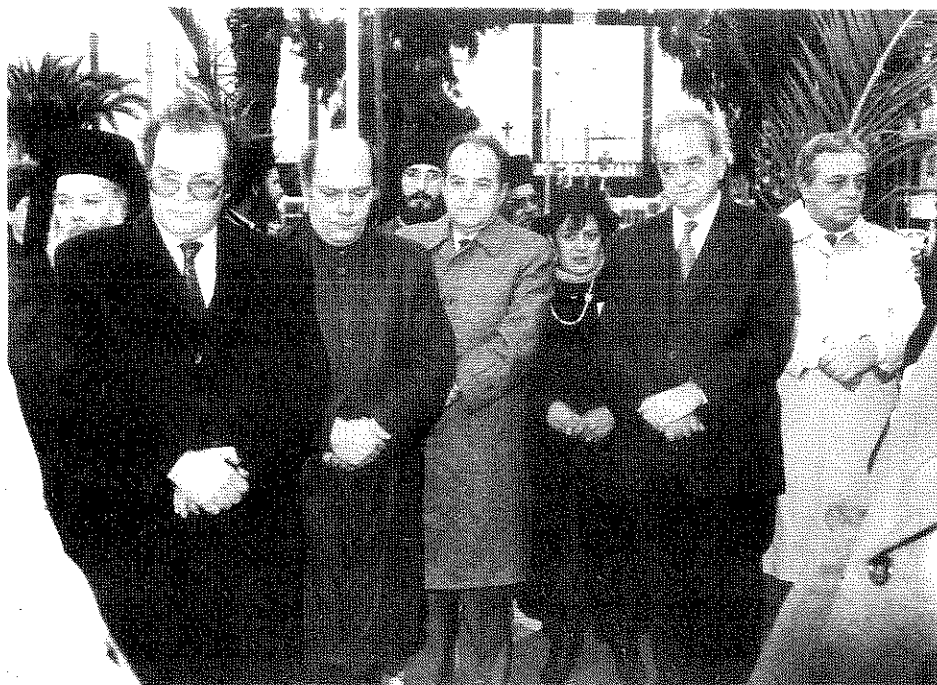
Τό πλήθος τοῦ λαοῦ ἀφοσιωμένο ἀναμένει μέ κατάνυξη τήν κατάδυση τοῦ Σταυροῦ ἀψηφώντας τό παγερό κρύο τῆς θαλάσσης, ἐνῶ οἱ μεγαλύτεροι ἥρωες δέν ἐδίστασαν νά ριφθοῦν στήν παγωμένη θάλασσα νά ἀνασύρουν τόν Σταυρό.



Ἡ παγωμένη θάλασσα δέν ἐπηρέασε τήν θερμότητα τῆς ψυχῆς τῶν νέων γιά τήν ἀνάδυση τοῦ Σταυροῦ.



Ὁ χορός τῶν ἱεροψαλτῶν κατά τήν τελετήν τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ πρωτοψάλτου καθηγητή κ. Μιχαήλ Μακρή.



Τήν τελετή ἐτίμησαν ἐπί τῆς ἐξέδρας οἱ ἐπίσημοι κ.κ. Ἰ. Λογοθέτης, Λ. Ντεντιδάκης, Ἀρκουδέας, καί ἄλλοι ἐπίσημοι.



Τό πλήθος τοῦ λαοῦ ἀκολουθεῖ πιστά τήν ἡγεσία του.



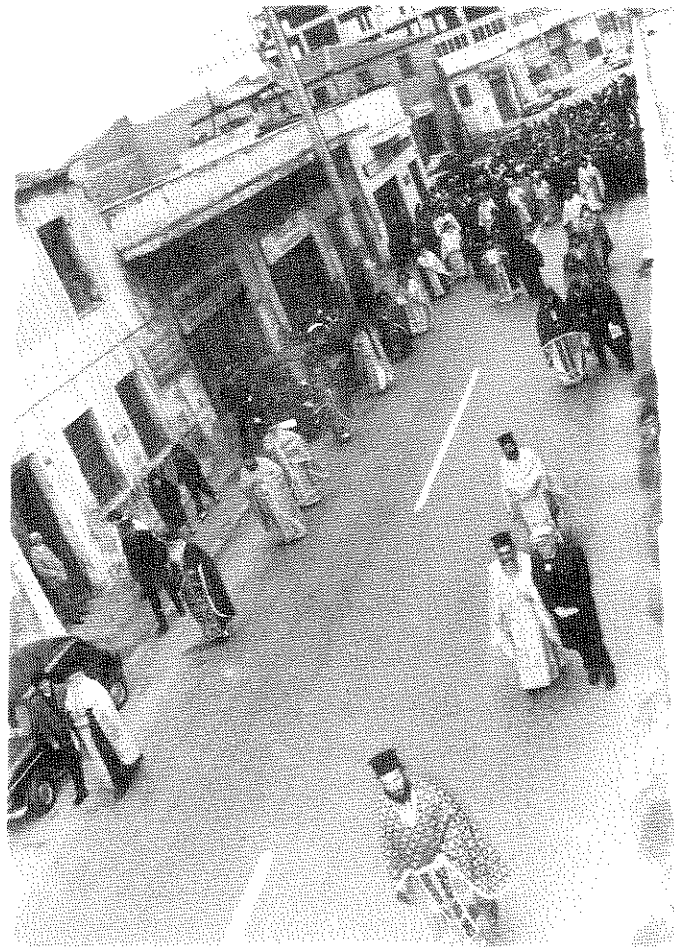
Εὐστατεῖς νεανίδες μέ παραδοσιακές ἐνδυμασίες στολίζουν τήν πομπή.



Δέν υστέρησε καί τό ανδρῶο μοναχικό τάγμα στό προσκλητήριο μέ τόν Ἄρχ/την Π. Νήφωνα ἡγούμενον τῆς Ἀγ. Σκέπης προπορευόμενον.



Τό ραχητικό τάγμα τῶν μοναζουσῶν στήν πρώτη γραμμή δίνοντας τό παράδειγμα πρὸς μίμηση σέ παρόμοιες ἐκδηλώσεις.



Ὁ ἱερός κλῆρος τῆς Ἐκκλησίας μας τὸ ἐγκαύχημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.



Ἡ Φίλαρμονική τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἐτίμησε τὴν κατάδυσι τοῦ τιμίου Σταυροῦ.



Οι Ἀρχιερεῖς μας στήν ἐπιστροφή ἀπό τήν ὡραία τελετή.

#### ΕΥΧΑΙ

*Εἰς τόν ἑορτάσαντα ποιμενάρχην Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιον εὐχόμεθα ἵνα ὁ Κύριος χαρίζει εἰς αὐτόν βίον ὑγιᾶ καί πλήρη χριστιανικῆς εὐωδίας καί χάριτος.*

*Ὁ ἁγ. Θεσ/νίκης ὡς γνωστόν τυγχάνει Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Γεν. Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος προσφέρων θετικὰς ὑπηρεσίας, ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐπίλεκτον σκοπιάν.*

#### ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ Γ.Ε.Α.

#### ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

#### ΧΟΛΑΡΓΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κατῳδυνος τὴν ψυχὴν συμμετέχει ὁμοθύμως εἰς τὸ βαθύτατον πένθος τῆς ἐνδόξου Ἑλληνικῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας διὰ τὸ πολύνεκρον ἀεροπορικὸν ἀτύχημα. Ὁ Ὑψιστος ἀναπαύσῃ τὰς μακαρίας ψυχὰς τῶν τραγικῶν θυμάτων παρ' ἑαυτῷ ἐν εὐφροσύνῃ, τοὺς δὲ βαρυσταλγοῦντας οἰκείους καὶ συγγενεῖς των παραμυθήσῃ. Ἡ ἱστορία ἀναγράφῃ

τά ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ πάνθεον τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων τοῦ ἔθνους. Τὴν Κυριακὴν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς θά τελεσθῇ ἐπιμνημόσυνος δέησις. Αἰνετὴ καὶ τιμημένη ἡ μνήμη των κατενώπιον τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμονοῦντων.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Διάπυρος πρὸς θεὸν εὐχέτης.

**ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄**

*Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος*

## ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Μεγίστην, ὡς ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία μας, καὶ τὰ ἅγια Θεοφάνεια, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν Ἐκκλησίᾳ εὐρισκόμενοι συνευφραινόμεθα ἐπὶ τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τῆς Ἰουδαίας τοῦ Ἰησοῦ, Συνανάρχου μέ τόν Πατέρα καὶ τό Ἄγ. Πνεῦμα.

Ὡς θριαμβολογεῖ ἡ ὕμνολογία τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Υἱὸς πληρώσας πᾶσαν οἰκονομίαν, ἔρχεται τριακονταέτης που ὑπάρχων, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ νά βαπτισθῇ παρὰ τοῦ Ἰωάννου ὡς «πρῶτος» καὶ ἀπαρχή τῶν χριστιανῶν, διότι χωρὶς αὐτό δέν νοεῖται σωτηρία ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

\*\*\*

Κατὰ τὴν στιγμή τῆς βαπτίσεως ἐπεφάνη «ἡ χάρις ἡ σωτήριος πᾶσι ἀνθρώποις» μέ τόν Πατέρα προσφωνοῦντα Αὐτόν: *«Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠυδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε»* καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἁγ. Πνεύματος ἐν εἴδει περιστέρως, βεβαιοῦντος τοῦ Λόγου τό ἀσφαλές (δηλ. γνήσιος καὶ ἀληθὴς ὁ Υἱὸς).

Τα λαμβανόμενα χώραν εἰς τόν Ἰορδάνην ποταμόν ἐμφανίζουν τό τριαδικόν τῆς Θεότητος, καὶ αὐτὸ τό ὕψιστον γεγονός τῆς θεοφανείας τό ὁμολογεῖ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἐκφράζει σαφῶς ψάλλοντας:

*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνῃς τοῦ γάρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα καὶ τό Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστέρως, ἐβεβαίον τοῦ λόγου τό ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανὴς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τόν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.*

καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς ὅλα τὰ θεία Εὐαγγέλια ὡς Ματθ. Κεφ. Γ' Μάρκ. Κεφ. Γ' Λουκᾶς Κεφ. Γ' καὶ Ἰωάν. Κεφ. Α'. Θά ἦτο εὐλογον νά παραθέσωμεν τὰ ἅγια κείμενα τῶν Εὐαγγελιστῶν πρὸς κατάρτισιν τῶν ἀναγνωστῶν, ἀλλὰ τοῦτο ἐκ τῶν πραγμάτων γίνεται δύσκολον ἐλλείπει ἐπαρκoὺς χώρου. Δίδομεν τὰ κεφάλαια τῶν Εὐαγγελιστῶν ὡς ἀνωτέρω δι' αὐτοὺς τοὺς ἀναγνώστας, πού θέλουν νά τύχουν περαιτέρω πνευματικῆς κατάρτισεως.

\*\*\*

Εἶναι ἀπαραίτητον διὰ κάθε χριστιανικὴν ψυχὴν νά ἀποφεύγῃ ν' ἀκούῃ τὰ φληναφήματα τῶν

Ἰαχωβάδων ὅτι ὁ Υἱὸς εἶναι «κτίσμα» καὶ δέν εἶναι ἴσος μέ τόν Πατέρα· ἀλλὰ ἡ ἀπλή σκέψις καὶ ἀπάντησις πρὸς αὐτοὺς εἶναι πῶς τὰ παιδιά τους δέν ἔχουν ὁμοιότητα μέ τοὺς γονεῖς των; καὶ εἶναι ποτέ δυνατόν γονεὺς νά θεωρεῖ τό τέκνον του κατώτερον τοῦ ἑαυτοῦ του. ἐφ' ὅσον πολλές φορές ἡ ἀγάπη λείπει ὅτι τό παιδί του ἢ τό ἐγγόνι του εἶναι ὑπεράνω τοῦ γονεὺς του;

Ὁ Υἱὸς εἶναι ἀΐδιος μέ τόν Πατέρα καὶ τό ἅγ. Πνεῦμα, καὶ αὐτό τό θεῖον γεγονός τῆς αἰδιότητος τό ἀναφέρει ἡ Ἐκκλησία μας καὶ τό ἐπισφραγίζομεν διὰ τῆς ζωῆς μας ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Συνάναρχος μέ τ' ἄλλα θεία πρόσωπα τῆς ἁγ. Τριάδος, ἄλλως οἰαδήποτε ἄλλη παρέκκλισις εἶναι στρέψα καὶ νόθος καὶ πρέπει νά ἐμποιεῖ φόβον εἰς τοὺς παραβάτας. Πρὶν ὁμως κλείσουμε τό κείμενον γιὰ τὰ ἅγ. Θεοφάνεια νομίζομεν ἐπιτακτικόν ν' ἀναγράψωμεν ἓνα μέγα κείμενον τῆς εὐχῆς τῶν Θεοφανείων τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου τῶν Ἱεροσολύμων γιὰ νά δοῦμε ἐκεῖ σαφῶς πῶς αἱ τρεῖς θεῖαι προσωπικότητες (τῆς ἁγ. Τριάδος) ἐμφανίζονται εἰς τόν Ἰορδάνην ποταμόν καὶ πῶς οἱ ἀκούοντες τὴν εὐχὴν αὐτὴν εὐρίσκονται εἰς ἑκστάσιν καὶ θείαν πνευματικὴν μέθην:

*Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ὁράτε, ἀκατάλυπτε, δημιουργέ τῶν νοερῶν οὐσιῶν, καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἐμφυτος ἀγαθότης, τό φῶς τό ἀπρόσιτον, τό φωτίζον πάντα ἀνθρώπων ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον, λάμψον καί μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις, διὰ τόν παρεστῶτα λαόν ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μή κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τό Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι, καὶ λέγειν καὶ νῦν, Ὑπεράγαθε Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τόν κτίστην καὶ δημιουργόν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υἱέ τοῦ Θεοῦ Μονογενές, τόν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός· ἐν γάρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ, νήπιόν σε εἶδομεν ἐν δέ τῇ παρούσῃ, τέλειόν σε ὁρῶμεν, τόν ἐκ τελείου τέλειον*

ἐπιφανέντα Θεόν ἡμῶν. Σήμερον γάρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρός, καί χορός Ἀγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καί Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἵδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος, ἀνέτειλε, καί ὁ Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμπειως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουν. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα, εἰς ἰάματα μεταποιεῖται, τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέγκται τοῖς ἀνθρώποις, καί ὁ τῆς δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἵδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καί περιιπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα· καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάσουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον.

\*\*\*

Ἄς χαρῶμεν ἐν Πνεύματι ἁγίῳ τὴν ἡμέραν αὐτὴν καὶ ὡς μεταδώσωμεν τὸ μήνυμα αὐτό, εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην πῶς μόνον ὁ Πατὴρ γνωρίζεται διὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ ὁ Υἱὸς διὰ τοῦ Πατρὸς, ὡς σαφῶς ἀναγράφει ὁ Λουκᾶς Ι' 22:

«καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τίς ἐστὶν ὁ Υἱός, εἰμὴ ὁ Πατὴρ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ Πατὴρ εἰμὴ ὁ Υἱός καὶ ὡς ἂν βούλεται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι».

Πρὸ τῆς συνταρακτικῆς αὐτῆς «ὁμολογίας» ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν νοητὴν κιβωτὸν τοῦ Νῶε, ὡς προσέξωμεν ἰδιαίτερώς, τί μᾶς λέγει ὁ ἁγ. Λουκᾶς, ἄλλως εἴμεθα ἐκπτώτοι, καὶ δυσκόλως δυνάμεθα νὰ φέρωμεν τ' ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ.

**ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ**

## ΕΥΧΑΙ

Εἰς τὸν ἄγοντα τὰ ὀνομαστήριά του Ἱεράρχην Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἀντώνιον ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφράζει θερμότηας εὐχὰς ὅπως ὁ Κύριος χαρίζει αὐτῷ ὑγείαν κατ' ἄμφω ἐπ' ἀγαθῷ χειμαζομένης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

## ΕΚΔΗΜΙΑΙ ΕΝ ΚΥΡΙΩ

Τὴν Κυριακὴν 10ην Φεβρουαρίου ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ ἡγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Νικολάου εἰς Θερμοπύλας (κλήτωρ ὁ αἰμνηστος π. Εὐσέβιος) κατόπιν μικρᾶς ἀσθενείας. Ἡ μεταστᾶσα, μήτηρ θεοκτίστη, ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς πρώτας μοναχὰς τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος διακρινομένη διὰ τὴν μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον τῆς καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν τῆς δράσιν. Ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεὺς Φθιώτιδος κ. Καλλίνικος ἔψαλλε τὴν μακαρίαν ἔξοδον τῆς ἁγίας ἡγουμένης, καὶ ὁμιλήσας μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ συγκινήσεως ἐξάρας τὴν προσωπικότητα τῆς μεταστάσης. Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν παρευρέθησαν ὁ ἱερομόν. π. Ἀθανάσιος Κατσουνωτός καὶ ὁ ἀρχ/της π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας ὡς καὶ ὁ π. Ἰωάννης Φλέγγας μετὰ πληθὸς ἐκκλησιάζματος ἐκ Φθιώτιδος καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφράζει τὴν εὐχὴν εἰς τὴν νέαν ἡγουμένην ν' ἀκολουθήσῃ μετὰ πάθος τὰ ἴχνη τῆς μεταστάσης, τὰ ὅποια ἦσαν ἴχνη Χριστοῦ.

## ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Ὅσα καὶ νὰ γράφονται διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ ἐξεχούσα αὕτη θεία φυσιογνωμία θὰ παρακινεῖ πάντα, αὐτοὺς ποὺ ἔχουν μικράν γραφίδα ἐν τῷ ἀγῶνι νὰ γράψουν ἔστω καὶ τὰ ἐλάχιστα, ἀποδίδοντας οὕτω τιμὴν καὶ δόξαν εἰς τὸν Δομήτορα Κύριον, διότι ἔδωσε εἰς τὸν ἅγ. Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον αὐτὴν τὴν κεφαλαιώδη καὶ «ῥαϊαν» τοποθέτησιν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Γόνος, ὁ Ἰωάννης, ἐκ στερητικῶν λαγόνων εἶναι αὐτός ποῦ ὁ Κύριος ἐχάρισε αὐτὴν τὴν προάγγελον καὶ ἑξοχὸν ἐν τοῖς χριστιανικοῖς πράγμασι τοποθέτησιν. Ἀφοῦ ἐπλήρωσε ὁ Ἰωάννης τὰς ἐπὶ Γῆς ὅλας τὰς φυσικὰς τοῦ ἡθικὰς δραστηριότητας, ἀπεσύρθη εἰς μεγάλην ἡλικίαν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ζῶν «ὑπὲρ φύσιν» καὶ ἀγωνιζόμενος, ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, περιεζωσμένος δερματίνην ζώνην καὶ ἐσθίων μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας. Εὕρισκόμενος ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁ ἅγ. Ἰωάννης ἔλαβεν ἐντολὴν «ἀνωθεν» νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ νὰ καταστῇ σκεὺς καθαρῶς ἱεραποστολικὸν καλῶν ὅλην τὴν Ἰουδαϊαν εἰς Βάπτισμα μετανοίας. Οἱ προσερχόμενοι Ἰουδαῖοι καὶ Ἱεροσολυμίται ἐξομολογοῦντο τὰ ἀνομήματά των καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Ἐκτός ὅμως αὐτοῦ τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου ὁ Ἰωάννης ἦτο καὶ στυγνὸς «καταπέλτης» τῆς παρανομίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δὴ τῆς Βασιλείας, ἡ ὁποία εὕρισκετο τότε εἰς φοβερὴν παρανομίαν τοῦ Ἡρώδου καὶ Ἡρωδιάδος. Δὲν θὰ μείνωμεν εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἱεραποστολῆς ἀλλὰ θὰ σταθῶμεν «καὶ ἐπίσης εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ πρὸς τὰ πλήθη ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ ἦτο ὁ «ἀμνὸς ποῦ ἦρε τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». Ἀπεκάλη τὸν Κύριον. Ἀρνίον ἄμωμον ποῦ *ἐσήκωνε στοὺς ὠμούς του τὴν ἁμαρτίαν ὅλου τοῦ κόσμου*. Οἱ ἀκούοντες «κατάπληκτοι» αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν ἐβλεπον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ταπεινοῦ Ἰησοῦ, αὐτὸν ποῦ αἶρει τὴν ἁμαρτίαν ὅλου τοῦ κόσμου, δηλαδὴ Θεόν, διότι τὰ λόγια αὐτὰ ἐξόχως ἀποκαλυπτικά ἀλλὰ καὶ ἀκατάληπτα εἰσέρχοντο εἰς τὰ ὦτα τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ.

Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω ὁ Ἰωάννης εἶναι καὶ ὁ Πρόδρομος ὁ Βαπτιστής, διότι ἐβάπτισε εἰς τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ ἤκουσε *ἐκφαντωρικὰ* τὴν Οὐράνιον Πατερικὴν

φωνήν: «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠδόκησα», καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα νὰ καταβαίνει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Δεσπότου, ἐν εἵδει περιστερᾶς. Αὐτὴν τὴν ἑορτὴν ἑορτάζομεν τῶν ἁγ. Θεοφανείων, καὶ σπεύδομεν νὰ ἀκολουθήσωμεν τὰ ἴχνη τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ἵνα μᾶς ἀξιῶσιν καὶ συμπεριληφθῶμεν εἰς τὸ Τάγμα του, διότι ὡς γνωστὸν ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος εἶναι αὐτός ποῦ «προόρισταί ν' ἀναλάβῃ τὸ τάγμα τοῦ ἐκπεσόντος Ἑωσφόρου.

Ἄς προσέξωμεν ὅλοι μας, μέ χιτῶνα καθαρὸν καὶ μέ νοῦν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, νὰ τύχωμεν αὐτῆς τῆς θείας προνομίας καὶ τοποθετήσεως, λυτρούμενοι ἀπὸ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἐπιπολάζει.

ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ



## ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΘΙΩΤΙΔΑ

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῶν ἁγ. Θεοφανείων ἔλαβεν χώραν ἡ θ. λειτουργία εἰς τὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγ. Σπυρίδονος Λαμίας, μέ λειτουργόν τὸν ἅγ. Φθιώτιδος κ. Καλλίνικον καὶ ἐκλεκτοῦ ἱερατείου καὶ πιστοῦ λαοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θ. λειτουργίας ὁ οἰκείος ἱεράρχης μετὰ τοῦ ἱερατείου μετέβησαν μέ ποῦλμαν εἰς τὴν Στυλίδα ὅπου ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἱεροτελεστία καὶ ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Τὰ Σώματα, Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Λιμενικοῦ ἐπέβαλαν τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν, τὴν δὲ τελετὴν ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ νέος Δήμαρχος Στυλίδος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβ. κ. Καλλίνικος ἠυχθήθη εἰς ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα καὶ ἠυχάριστησεν ἐνθέρμως τὸν Δήμαρχον τὰς Λιμενικὰς καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς διὰ τὴν εὐγενὴ παρουσίαν, τάξιν καὶ εὐπρέπειαν τὴν ὁποίαν ἐτήρησαν.

## ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ ΗΓΓΙΚΕΝ ΓΑΡ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Ἡ Φωνή τῆς μετανοίας, ὡς ἀνωτέρω «ἀναδιπλώνεται» καὶ ἐκφράζεται αὐτόν τόν καιρόν εἰς ὅλας τὰς θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Ὁρθοδόξου ζωῆς μας.

Κατὰ τὰ θεῖα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ κηρύγματα, τὸν ὁποῖον ἐορτάζομεν σήμερον, αὐτὴ ἡ μεγάλη ἀλήθεια ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Οὐράνιον θόλον καὶ διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἁγ. Προδρόμου διοχετεύεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον, πάλαι τε καὶ νῦν. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ σπεύσει καὶ μετανοήσῃ ν' ἀλλάξῃ τρόπον ζωῆς δηλ. μ' ἄλλα λόγια ν' ἀλλάξῃ γραμμὴ πλεύσεως στὴν ζωὴν του καὶ νὰ φροντίζει νὰ εἶναι σύμφωνος μ' αὐτὴν τὴν προτροπὴν τὴν ὁποίας ἐπιτάσσει ὁ Οὐρανός, διότι ὁ ἄνθρωπος εἶναι φύσει ἐπιρρεπὴς πρὸς τὸ κακὸν μετὰ τὴν παρακοὴν ἐν τῷ Κήπῳ τῆς Ἑδέμ καὶ ἁμαρτάνει.

Ὅπως βλέπομεν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς διακηρύσσει ἐκτὸς τοῦ «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ» ὅτι κοντὰ εἰς τὸ δένδρον εὐρίσκεται καὶ ὁ πέλεκυς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐγείρομεν διὰ νὰ ἀποκόψωμεν τὰς κακὰς συνηθείας διότι ἄλλως εὐρισκόμεθα ἀντιμέτωποι μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ εὑρεθοῦμε εἰς τὴν δύσκολον θέσιν νὰ εἰδωμεν τὴν δαμόκλειον σπάθην, τῆς θείας μήνυος. Ἀναγράφων ὁμως τ' ἀνωτέρω διακατέχομαι ἀπὸ βαθύτατον φόβον καὶ σιγὴν διότι ὁ Κύριός μας εὐσπλαχνὸς καὶ φιλόανθρωπος ὢν εἶναι ἐν ταυτὶ καὶ Οὐράνιος παιδαγωγός, διὰ νὰ μᾶς προετοιμάσῃ διὰ τὸ ταξίδι τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν εἰς γῆν ἀπόθεσιν μας. Ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ πιστεύομεν ἀδυστάκτως εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀκολουθῶντες καλούμεθα εἰς τὸν βίον μας νὰ ἐργασθῶμεν τὸ καλόν! Δέν θέλω νὰ εἶμαι, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εὐρισκόμενος κληρικός, νὰ «προσιωνίζῃ» τ' ἀνωτέρω, διότι ὁ Θεὸς ὡς παιδαγωγός εἶναι. Αὐτὸς ποὺ βλέπουμε καὶ νὰ σπεύσωμεν νὰ μετανοήσωμεν.

Ὁ Κύριος ἀρχόμενος τοῦ ὑψίστου ἔργου τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἀνέκραξε «Μετανοεῖτε ἡγγικεν γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Μ' αὐτὴν

τὴν ἐναρξιν τοῦ κηρύγματος τοῦ Σωτῆρος ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι πρέπει ν' ἀλλάξωμεν τρόπον ζωῆς *ἀπὸ σκληροὶ καὶ ἀπάνθρωποι* ποὺ εἴμεθα νὰ φθάσωμεν τὰ μέτρα ποὺ θέλει καὶ νὰ μοιάσουμε *μέ ἄκακα ἄρνια* ἀπὸ *σάρκες ποὺ εἴμεθα* νὰ μετατραποῦμε εἰς Ναὸν Θεοῦ ζῶντος, οἰκειούμενοι τὴν ὑψίστην καὶ πρώτην ἐντολὴν Δευτ. 6.5.

*«Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἐξ ὅλης ἰσχύος ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν».*

Με αὐτὴν τὴν *μείζονα* ἀρετὴν τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης αὐτομάτως ἀλλάζει καὶ ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος «συγκαταβαίνων καὶ ἐνανθρωπούμενος» μᾶς ἀγκαλιάζει μὲ τὰς παλάμας Του καὶ μᾶς λείει Ματθ. 11.28.

*«Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς».*

καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα αὐτὴν ἀναθέτοντες εἰς τοὺς ἁγίους ὤμους τοῦ Κυρίου ὅλην τὴν φροντίδα τῆς ζωῆς μας, νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εὐρισκόμεθα ἀσφαλῶς εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀληθοῦς μετανοίας καὶ σωτηρίας μας.

Ἄς σπεύσωμεν μὲ καλὴν προαίρεσιν, τὴν ἀρετὴν ἐπιτελοῦντες, νὰ μετανοήσωμεν διότι ἄλλος δρόμος πρὸς τὸν Οὐρανὸν δὲν ὑπάρχει, εἶναι «μονόδρομος» ὅπως λέγομεν σήμερα. Ἐφ' ὅσον ἀρχόμεθα νὰ κάνωμεν ἀγῶνα ὅπως λέγει ἡ Ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας τελειοποιούμενοι ἑαυτοὺς, διότι τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέωκται, νὰ σπεύσωμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς αὐτὸ διὰ νὰ χαρακτηρισθῶμεν ἀπὸ τὸν ἀγνωσθῆναι Κύριον ὡς ἀγωνισταὶ διότι ὁ ἴδιος λέγει Ματθ. 5.48.

*«Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς περ, ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς τέλειος ἐστίν».*

Ἄς φροντίσουμε λοιπὸν νὰ ἐπιτύχωμεν, βοηθούμενοι ἀπὸ τὸν Θεόν, τὴν σωτηρίαν μας.

Ο ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ν. ΙΩΝΙΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

## Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΠΑΡΑΠΟΝΕΙΤΑΙ....

Διά μέσου τῶν αἰώνων ὁ Κύριος τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς παραπονεῖται διὰ τῶν Προφητῶν ἐναντίον τοῦ πλάσματός του, καὶ τὸ χαρακτηρίζει «λαὸν Γομόρας» διότι δὲν ἐκτελεῖ αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγει ὁ νόμος Του, καὶ πολλές φορές, ὡς μεταχειρισθῶμεν τὴν λέξιν, μεταχειρίζεται ὁ Κύριος γλῶσσαν σκληρὰν διὰ νὰ τοὺς ἀφυπνήσῃ.

Δὲν θ' ἀναφερθοῦμε σ' ἄλλους Προφῆτας, τί κεραυνούς ἐξαπολύει ὁ ὀργισθεὶς Οὐράνιος Πατήρ, ἀλλὰ θὰ περιορισθῶμεν, σήμερον, εἰς τὸ σημερινόν ἀνάγνωσμα τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ κατανοήσουμε τί ἀκριβῶς ἐπιτάσσει ὁ Κύριος, ἐπαναλαμβάνοντες ὅτι ἡ γλῶσσα εἶναι σκληρὰ, ἐφ' ὅσον ἀποκαλεῖ τὸν λαὸν Του λαὸν Γομόρας. Δὲν θὰ προχωρήσωμεν νὰ ἐξηγήσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν σημασίαν τῆς λέξεως Γομόρας διότι ὁ λαὸς Γομόρας καὶ Σοδόμων διέπραξεν φοβερὰ σαρκικὰ ἁμαρτήματα καὶ ἔτυχον «παιδείας» ἢ μᾶλλον τιμωρίας κατακέντες πυρὶ καὶ θείῳ. Καὶ σπεύδομεν νὰ δώσουμε μία ἀπλοϊκὴν *παράφρασιν* διὰ τοὺς ἀναγνώστας, καὶ συμμόρφωσιν ὅλων μας, ἐφ' ὅσον διανύομεν καὶ ἡμεῖς ἐποχὴν .... Γομόρας. Ἡσαΐας (800 π.Χ.) Κεφ. 1—20.

«*Ἀκούσατε λόγον Κυρίου Ἀρχοντες τῶν Σοδόμων, προσέξατε Λόγον Θεοῦ λαέ τῆς Γομόρας. Δὲν θέλω ἀπὸ σῶς ὀλοκαυτώματα θυσιῶν ἀπὸ κριάρια καὶ ἀπὸ καλοθρεμένα ἀρνιά ἢ αἵματα ἀπὸ τράγους καὶ ταύρους. Εἶμαι γεμῆτος ἀπ' αὐτὰς τῆς θυσιῆς καὶ δὲν θέλω νὰ σᾶς βλέπω. Ποῖος τὰ ἐζήτησε ἀπὸ τὰ χέρια σας. Δὲν θέλω νὰ πατήσετε τὸ πόδι σας ἐπὶ τὴν αὐλή μου. Ἐάν μοῦ φέρετε σιμιγδάλι εἶναι μάταιος ὁ κόπος σας, ἐάν μοῦ φέρετε θυμίαμα εἶναι βδέλυγμα στὰ μάτια μου, τὰς νεομηνίας σας καὶ τὰ Σάββατά σας καὶ οἰσδήποτε ἄλλη μεγάλη μέρα δὲν τὰς ἀνέχομαι. Τὴν νηστείαν σας, τὴν ἀργίαν σας καὶ τὰς ἐορτάς σας μισεῖ ἡ ψυχὴ μου. Σᾶς ἀποστρέφω τὸ πρόσωπό μου καὶ δὲν θὰ συγχωρέσω τὰς ἁμαρτίας σας ..... διότι τὰ χέρια σας γεμᾶτα ἀπὸ αἵματα ἀδικίας πρὸς τὸν πλησίον σας. Λουσεῖτε καὶ καθαροὶ γίνεσθε καὶ νὰ ἀποβάλετε τὴν πονηρίαν ἀπὸ τὴν ψυχὴν σας, μάθετε νὰ κάνετε καλόν, ζητήσατε δικαίαν κρίσιν καὶ νὰ συμπαρσταθῇτε στὸν ἀδικούμενον. Κρίνατε καλῶς τὸν ὀρφανόν καὶ δώσατε δικαίαν κρίσιν εἰς*

*τὴν χήραν, καὶ τότε νὰ ἔλθετε διὰ νὰ «διαλεχθῶμεν» ὁπότε θὰ συγχωρέσω ἀνομήματά σας..... ἐάν δέ θελήσετε νὰ ἀκούσετε αὐτὰ ποῦ σᾶς λέγω ὅλοι θὰ πέσετε ἐν στόματι μαχαίρας.*

Δὲν χωρεῖ καμμία ἀμφισβήτησις ὅτι αἱ ἡμέραι τὰς ὁποίας διερχόμεθα εἶναι παρόμοιαι μὲ τὰ ἀνομήματα Σοδόμων καὶ Γομόρας. Ἐάν δὲν μετανοήσωμεν «μάχαιρα ἡμᾶς κατέδετα». Δὲν πρέπει οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου οὗτοι *νὰ πέσουν εἰς τὸ κενόν* πρέπει νὰ σωφρονισθῶμεν, διότι ἄλλως ἡ μάχαιρα σηκωμένη θὰ πέσῃ εἰς τὰ κεφάλια μας. Ὁ πόλεμος εἰς τὸν Κόλπον πρέπει νὰ μᾶς νουθετήσῃ, ἄλλως εὕρισκόμεθα πρὸ τῆς δικαίας τοῦ Χριστοῦ ἀπειλῆς.

Ο ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

## ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς

*Τοὺς Ἐφημερίους καὶ τὰ Ἐκκλησιάσματά.*

*Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ περιχώρων.*

*Πανοσιώτατοι, Αἰδεσιμώτατοι, Λαέ τοῦ*

Κυρίου περιούσιε καὶ ἡγαπημένε. Τέκνα ἐν Κυρίῳ περιπόθητα.

Ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ μᾶς ἡξίωσε καὶ κατὰ τὸ παρόν ἔτος ν' ἀπολαύσωμεν τὰς μεγάλας ἐορτάς τῆς Ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον καὶ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν νέαν χρονικὴν περίοδον τοῦ σωτηρίου ἔτους 1991, τὸ ὁποῖον εὐχόμεθα εὐλογημένον παρὰ Θεοῦ, εἰρηνικόν καὶ μεστόν θείου ζήλου καὶ ἀγαθοεργιῶν.

Ἐγευθήμεν τὴν γλυκύτητα τῆς νικτὸς τῶν Χριστουγέννων καὶ ὁδεύομεν ἤδη καὶ πρὸς ἄλλην οὐρανίαν γεῦσιν τῆς ὑπερόχου ἐορτῆς τῷ Θεοφανείων, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ συνδυάσωμεν τὴν τέρψιν μετὰ τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεώς μας ἐκτός τοῦ περιορισμένου χώρου τῶν ἱερῶν Ναῶν, ἐν ὑπαίθρῳ τόπῳ ὡς συνήθως, διὰ τὸ κήρυγμα τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὸν ἔξω κόσμον. Εἶναι διπλὴ ἡ χαρὰ, διπλοῦν τὸ καθῆκον καὶ πολλαπλὴ ἡ μισθαποδοσία.

Ὅθεν ὡς εἴθισται παλαιόθεν, οὕτω καὶ ἐφέτος σύν Θεῷ Ἀγίῳ θὰ λάβῃ χώραν ἡ καθιερωθεῖσα τελετὴ τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων κατὰ τὸν γνωστὸν τύπον καὶ εἰς τὸν αὐτὸν χώρον τοῦ Πειραιῶς παρὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα.

Πρέπει δὲ νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς κάθε πιστόν ὅτι ἔχει χρέος καὶ καθήκον εἰς τοῦτο, τὸ νὰ παρעυρεθῇ εἰς τὸ προσκλητήριον τῆς Ἐκκλησίας ἀπαραιτήτως καὶ προθύμως, διότι κατὰ θεῖαν Βουλὴν καὶ Πρόνοιαν, ἡ ἡμέρα τῶν Θεοφανείων ὠρίσθη ἄνωθεν ὡς ἡμέρα πανδήμου ὁμολογίας διὰ νὰ γνωρίσει ὁ κόσμος ὅλος ὅτι «Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις» κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν καὶ τὸ καθηγιασμένον ἑορτολόγιον, ὅτε καὶ ὁ Ἰορδάνης εἰς Ἱεροσόλυμα ποιεῖ τὴν τελετουργίαν τοῦ ἁγιασμοῦ. Πέραν δὲ αὐτῶν καὶ ὅτι οἱ ἀγωνισταὶ παλαιοημερολογίται δὲν κάμπτονται ἀπὸ διώξεις καὶ στερήσεις οὔτε καὶ ἀπὸ δυσφημήσεις καὶ μένουν ἀνυποχώρητοι, ὄχι στὸ γράμμα ἀλλὰ στὴν οὐσία τῆς παραδόσεως καὶ προτείνουν τὰ στήθη τους κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ πού εἰσδύει στὴν εὐλογημένη χώρα μας μέσω τοῦ νέου ἡμερολογίου.

Εἶναι δὲ ἡ μοναδικὴ ἡμέρα τοῦ ἔτους ἡ ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, πού ἡ μαρτυρικὴ Ἐκκλησία μας ὕστερα ἀπὸ διωγμούς καὶ κακώσεις παρουσιάζει τὴν δυνάμιν της εἰς τὰ ὅμματα τοῦ κοινοῦ.

Σὰς εἶναι γνωστὴ ἡ ἐξαπολυθεῖσα πολεμικὴ ἐναντίον μας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1990 ἀπὸ Ραδιοφώνου, φυλλαδίων Μητροπόλεων καὶ ἐντύπων, κηρυγμάτων ἀπ' ἁμβωνος καὶ τῶν δικαστηρίων ἐναντίον τοῦ ἱεροῦ κλήρου μας δι' ἀντιποίησιν δῆθεν ἀρχῆς, ἡ ὁποία καὶ συνεχίζεται.

Τὰ μέσα ταῦτα ἀποκαλύπτουν κάποια συστηματοποιημένη ἀνωτέραν ἐντολὴν κινητοποιηθεῖσαν ἐναντίον μας, τῶν ὡς γνωστῶν παλαιοημερολογιτῶν, μέ σκοπὸν τὴν δυσφήμησιν τοῦ τιμίου ἀγῶνος μας διὰ νὰ προλάβουν τὴν διαρροὴν τῶν ἐνσυνειδήτων νεοημερολογιτῶν πρὸς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι προβληματίζονται ὕστερα ἀπὸ τὸ προδοτικὸν ἀνοιγμα τῆς Ἐκκλησίας των πρὸς τὴν δύσιν.

Ἄλλοτε μετεχειρίζοντο τὴν βίαν, τὸ κλείσιμο τῶν Ἐκκλησιῶν, τὰς φυλακάς, τοὺς ἀποσχηματισμούς, τὰς ἐξορίας, τὴν διάλυσιν τῶν συνάξεων εἰς Ναοὺς καὶ εἰς ἀνοικτοὺς ἀκόμη χώρους. Τώρα, ἐπειδὴ τὰ μέτρα αὐτὰ δυσφημοῦν παγκοσμίως τὴν πατρίδα μας ἤλλαξαν τὸν τρόπον μέ τὴν δυσφήμισίν μας.

Πρέπει λοιπὸν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν πρόκλησίν των μέ τὴν παρουσίαν μας.

Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ παρουσιάσωμεν ὄγκον ἐντυπωσιακὸν εἰς ἀπάντησιν, ὅτι εἴμεθα ὁ κυματοθραύστης βράχος καὶ δὲν πτοούμεθα εἰς τὰς σκότει-

νὰς ἐνεργείας τῶν προδοτῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, οὔτε καὶ εἰς τὰς ἐπιθέσεις των ὑποχωροῦμεν ἀλλ' ἰστάμεθα ἀκλινεῖς καὶ ἀπτόητοι εἰς τὸ ὑψηλὸν φρόνημά μας.

Εἶναι καθήκον καὶ ὑποχρέωσις ὅλων τῶν ὀρθόδοξων νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τὸ ἱερὸ προσκλητήριον καὶ δι' ἄλλον λόγον ὅτι πρέπει καὶ ὡς δύναμις νὰ παρουσιάσωμεν ἀριθμὸν μεγάλον πρὸς τοὺς ἐξω ἰδίως ἐφέτος πού κατόπιν μεγάλων προσπαθειῶν ἐπετεύχθη νὰ ἑορτάσωμεν εἰς τὸ κέντρον τοῦ Πειραιῶς ὅπως καὶ τὰ Θεοφάνεια.

Μετ' εὐχῶν καὶ αὐθις

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος

### **Πρὸς**

**Τοὺς Ἐφημερίους καὶ τὰ Ἐκκλησιάσμα  
τα Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ περιχώρων.  
Πανοσιώτατοι, Αἰδεσιμώτατοι, Εὐλαβέ-  
στατοι λαϊκοὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.**

Χάρις ὑμῖν εἴη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή καὶ εὐλογία.

Καὶ πάλιν ἡ ἐτήσιος ἑορτὴ τῆς ὀρθοδοξίας προσεγγίζει.

Καὶ πάλιν ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Καὶ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μᾶς καλεῖ νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν ὠραιότατην ἐκδήλωσιν τῆς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας κατὰ τὸ πατροπαράδοτον ἔθος.

Εἶναι ἡ ἑορτὴ πού ἐξόχως τιμᾷ τὸν ἱερό μας ἀγῶνα καὶ κατὰ κύριον λόγον μόνον ἡμεῖς οἱ σεβόμενοι τὰ ἱερά θέσμια τῶν Πατέρων δικαιοῦμεθα νὰ ἑορτάσωμεν τὸν θρίαμβον τῆς ὀρθοδοξίας.

Μᾶς προσκαλεῖ πρὸς τοῦτο ὅλους ἡ μαρτυρικὴ Ἐκκλησία μας νὰ δώσωμεν τὸ παρόν εἰς τὸν ἑορτασμὸν ἀποδίδοντες τὸ χρέος καὶ τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τὴν μεγάλην ἑορτήν, δηλοῦντες συνάμα ὅτι θ' ἀγωνισθῶμεν μέχρις ἐσχάτων διὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς πίστεώς μας.

Καλεῖσθε ὅθεν τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν ὅπως προσέλθετε ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς ὅπου θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις ἀπὸ 3ης ἕως 5ης μεταμεσημβρινῆς ὥρας.

**Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ**

ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος

## ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

### ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

#### ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙ- ΝΟΣ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ

Όπως κάθε έτος έτσι και φέτος ο π. Νεκτάριος επανηγύρισε την έορτήν του άγ. Άντωνίου του Μεγάλου εἰς τόν λόφον τῆς Σαλαμίνας μέ πλήθος κόσμου όχι μόνον ἐξ Σαλαμίνας ἀλλά καί ἀλλαχοῦ.

Μεγάλη, ὡς συνήθως ἀρτοκλασία ἠυλογήθη παρά τοῦ Ἱεουργοῦ Πενταπόλεως κ. Καλλιπίου καί τοῦ ἀρχ/του π. Γεροντίου Λουδάρου μέ δεξιόν ἱεροψάλτην τόν κ. Περδικούρην καί ἀριστερόν τόν κ. Σουλιώτην.

Τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ ἴδιος ἱεράρχης. κ. Καλλιόπιος μέ δύναμιν λόγου καί πειστικότητα.

Μετά τό πέρας ἐγένετο λιτάνευσις τῆς θείας εἰκό-  
νος περί τήν Μονήν καί μετά τό τέλος τῆς ἀκολου-  
θίας παρετέθη τράπεζα ἀγάπης ἐν εὐφροσύνῃ καί  
χαρᾷ.

Εὐχόμεθα εἰς τόν κτήτορα τῆς Ἱ. Μονῆς π. Νε-  
κτάριον, μοναχόν, ὅπως ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος Ἀν-  
τώνιος καταξιῷ αὐτόν παντελοῦς σωτηρίας διότι ὁ  
ἅγ. Ἀντώνιος ὡς «*εἶρηται*» εὐρίσκεται ἐνώπιος  
*Ἐνώπιω*.

#### ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

#### ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΝ ΑΧΑΡΝΑΙΣ

Ο οἰκείος ἱεράρχης κ. Ἀθανάσιος ἄγων τ' ὀνομαστήριά του ἐπανηγύρισε τόν ἅγιον Ἀθανά-  
σιον εἰς τήν Ἱ. Μονήν Τιμίου Σταυροῦ ἐν Ἀχαρ-  
ναῖς.

Ἐλαβεν χώραν Μέγας ἐσπερινός μέ ἀνοιξαντά-  
ρια καί πλούσιον ἱερατεῖον ἐξ ὅλης ἐπικρατείας.  
Κατά τήν κυριώνυμον ἡμέραν ἐτελέσθη παρά τοῦ  
οἰκείου ἱεράρχου λειτουργία συμπαραστατουμένου  
ὑπό τοῦ ἀρχ. του π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα καί μ'  
ἄλλους δύο νέους ὁμογάλακτους ἀδελφούς ἱερεῖς.

Κατά τό κοινωνικόν ὠμίλησεν ὁ κ. Γεώργιος  
Μαρκουλάτος πρεπόντως.

Μετά τό πέρας τῆς Θ. λειτουργίας παρετέθη  
παρά τοῦ ἐορτάζοντος ἐκλεκτή τράπεζα μέ σχεδόν  
ὅλον τό ἐκκλησίασμα. Κατ' αὐτήν παρευρέθη καί  
Σεβ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος μετά τῆς  
μοναστικῆς του συνοδείας.

#### ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΩΝ

#### ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ - ΚΟΡΩΠΙ

Τήν 27ην Δεκεμβρίου 1990 ἐορτήν τοῦ ἅγ.  
Πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἐπανηγύρισε ἡ σεβασμί-  
α Μονή Ἀγ. Μάρκου Κορωπίου μέ πᾶσαν βυζαντι-  
νήν μεγαλοπρέπειαν. Κατ' αὐτήν ἐώρτασε καί τά  
ὀνομαστήριά του ὁ ἅγιος Χίου κ. Στέφανος.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐγένετο μέγας ἐσπερινός μέ λει-  
τουργόν τόν Σεβ. κ. Στέφανον, πλήθους ἱερατείου  
καί πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος.

Κατά τήν κυριώνυμον ἡμέραν ὁ ἐορτάζων ἱεράρ-  
χης συμπαραστατούμενος ὑπό τῶν Ἀρχιερέων  
Φθιώτιδος κ. Καλλίνικον, Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιον  
καί Εὐρίπου κ. Ἰουστίνον μετά πλήθους ἱερατείου,  
μεταξύ τῶν ὁποίων διεκρίναμεν τόν Πρωτοσύγγελλον  
Θεσ/νίκης π. Μακάριον, τόν ἀρχ/την π. Γερόντιον  
Λουδάρον, πρωθ. π. Καλλίνικον Μουράτογλου, ἱε-  
ρομον. π. Μακάριον Πίκιον καί π. Νεκτάριον.

Θείαν Λειτουργία μέ βυζαντινή τάξιν καί εὐπρέ-  
πεια ἔλαβεν χώραν μέ μεγάλην ἀρτοκλασία μέ τοὺς  
ἅγ. Ἀρχιερεῖς ἐπευλογοῦντας τοὺς ἄρτους. Ἡ  
πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή ἦτο πλήρης ἐκκλησίασμα-  
τος Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καί Περιχώρων μέ καλλίφω-  
νους ἱεροψάλτας, οἱ ὅποιοι προσέδωσαν ἰδιαίτεραν  
αἶγλην. Κατά τό κοινωνικόν ἐδόθη λόγος εἰς τόν π.  
Μακάριον ὅστις μέ τήν διακρίνουσαν αὐτόν εὐλα-  
λον λαλίαν συνεκίνησε τό ἐκκλησίασμα.

Μετά τό πέρας τῆς Θ. λειτουργίας ἐπηκολούθη-  
σεν πλούσια τράπεζα δι' ὅλον τό ἐκκλησίασμα, τοῦ  
ἅγ. Πειραιῶς κ. Γεροντίου ἐπευλογοῦντος ταύτην.  
Ἡ φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφράζει εὐχάς εἰς τόν  
ἐορτάσαντα τά ὀνομαστήριά του κ. Στέφανον, εὐχό-  
μενοι εἰς αὐτόν πᾶσαν πνευματικήν πρόοδον καί  
εὐλογίαν.

## ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

### ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ DC-130

Ἡ Ἑλληνική καρδιά «αἰμάσσει» κυριολεκτικά ἀπὸ τὸ σκληρὸν ἄγγελμα τοῦ καταστραφέντος DC-130 εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ὁρθοῦς με 63 νέους σμηναγούς καὶ σμηνίας. Τοιαῦτα ἀεροπορικά δυστυχήματα «ἐν αἰθρία» εἶναι φοβερὰ κατάστασις διὰ τὴν Ἑλληνικὴν μας Πατρίδα. Ἡμεῖς, ὀλίγοι εἰς ὄγκον, καὶ μέ ὀλίγους νέους εἶναι λυπηρόν νά ὑφιστάμεθα τέτοια πλήγματα! Θά πρέπει πάση θυσίᾳ ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις νά λάβῃ ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα καὶ νά διορθώσωμεν τὰ ἀερόδρομια καὶ χάρτας πλοηγήσεως, σύμφωνα μέ τὰ διεθνή δεδομένα, ἄλλως ἡ ἀεροπορία μας, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ κοινόν θά ὑφιστάμεθα μοιραίας συνεπειάς! Νέα γωνιόμετρα καὶ πύργους ἀσφαλείας, πρέπει πάση θυσίᾳ νά ἀποκτήσουμε, ἄλλως τραγικά καὶ μοιραῖα λάθη θά ἐπαναλαμβάνωνται.

Ἡ στήλη αὕτη ἐκφράζει ἀνείπωτον ὁδύνην καὶ εὐχεται ὅπως ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ἐν τῷ ἀπείρῳ ἑλέει τοῦ τάξει τὰς ψυχὰς τῶν ἐκλειπόντων μεταξύ τῶν σωζομένων, τὰς δὲ καρδίας μητέρων παρέρων συζύγων καὶ ἀδελφῶν νά ἐνσταλάξῃ βάλαμον πατρικῆς παρηγορίας.

Λίαν συντόμως εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Κοινήν Ἀγοράν καὶ πρέπει χωρὶς καθυστέρησιν καὶ ἀναβολῆν νά διορθώσουμε τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα μέ τὰ διεθνή υπάρχοντα, ἄλλως πῶς εἶναι δυνατόν νά εἰσέλθουμε εἰς τὰς Κοινοτικές αὐλὰς; Ἄλλη στήλη τῆς Φωνῆς Ὁρθοδοξίας ἀναγράφει τὸ κείμενον τηλεγραφήματος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Γ.Ε.Α. Χολαργόν μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον ἐκπροσωποῦντα τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. καὶ ἐκφράζοντα τὴν ὁδύνην μας διὰ τὴν σκληρὰν ἀπώλειαν τόσο μεγάλου ἀριθμοῦ ἐκλειπόντων νέων μας.

## Β' Ρ Ο Χ Α Ι

2. Ἀνεμένομεν ἐπὶ χρόνια αὕτην τὴν μεγάλην εὐλογίαν ἐξ Οὐρανοῦ καὶ «ἐλιτανεύαμεν» πρὸς τὸν Κύριον, καὶ δόξα δέ τῷ Θεῷ ὁ Παντοκράτωρ, ὑπήκουσε παρ' ὅλην τὴν ἁμαρτωλότητά μας, καὶ «ἔχομεν ἀφθονίαν ὕδατων, ἀλλὰ τὸ ἐκπληκτικὸν εἶναι πῶς ὁ Μαραθὼν «ἀγρόν ἡγόρασε» καὶ ἀκόμη μᾶς ἀπειλοῦν οἱ κυβερνῶντες μέ λειψυδρίαν; Πότε ἄραγε θά πάψῃ αὐτὸ τὸ ἄγχος τοῦ νεροῦ διότι ὅπως βλέπομεν ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια ὁ Εὐῆνος θά σώσῃ τὸν διψῶντα λαόν τῶν Ἀθηνῶν! Ἀναμείνατε εἰς τό... ἀκουστικόν σας!

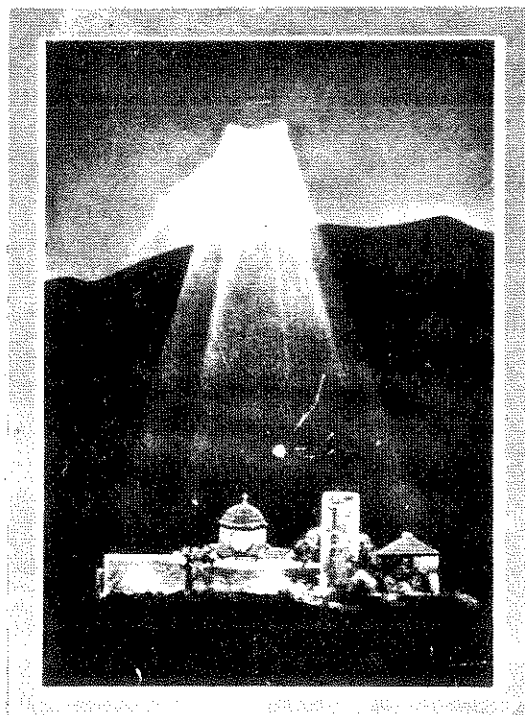
3. Παρ' ὅλον τὸ γεγονός ὅτι τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἀπεκατέστησε τοὺς ἱεράρχας τῆς κρατουσῆς Ἐκκλησίας, αὕτη διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἐπικαλεῖται «κωφεύει» εἰς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ λαοῦ τῶν Ἐπισκοπῶν. Ἄραγε δέν ἔχουν χρόνον νά διαβάσουν τί «κατανομάζει» ὁ Πρόεδρος τῶν Θεολόγων γνωστός, καθηγητὴς κ. Μουρατίδης; Γιατί ἄραγε αὕτη ἡ «ἀπονία» ἐκ μέρους τῶν κρατούντων;

## ΟΥΝΙΑ ΣΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑ

4. Ὅπως βλέπομεν ἀπὸ τὸν Τύπον ἡ Οὐνία ἐγκαθίσταται εἰς τὴν Ρωσίαν, ἀντιστάσεως μὴ οὐσης.

Πῶς εἶναι δυνατόν ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία νά παραπονεῖται διὰ τὴν ἀνανδρον ἐπίθεσιν τῶν Οὐνιτῶν ἐναντίον τῶν Ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν κληρικῶν εἰς τὴν Ρωσίαν, ὅπως ἐγράψαμε καὶ προηγουμένως, ἐφ' ὅσον ὁ ἠθικός αὐτουργός εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Πάπας καὶ τὸ Βατικανόν. Καλοῦμεν τὸν «Πάπαν ἀδελφόν ἐν Κυρίῳ» ἴσοις ὅροις, καὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ καὶ τὸ «νόθον» τέκνον τοῦ παπισμοῦ ἡ Οὐνία ἐπιτελεῖ αὐτὰ τὰ ἀκατανόμαστα αἵσχη. Ἀλλοίμονόν μας ἂν ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι δέν στήσωμεν στήθην ἀντιστάσεως ἐναντίον αὐτῶν τῶν κακοδόξων, διότι τὸ θράσος τῶν εἶναι ἄνευ προηγουμένου, καὶ, διότι, ἐν μέσσις Ἀθηνῶν ἔχουν στήσῃ Ναόν Οὐνιτῶν. Νομίζω, πῶς τὸ ξέρετε, αὐτό.

## ΘΕΟΘΕΝ ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ



ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ  
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ  
ΕΙΣ ΤΗΝ  
ΠΑΝΟΙΚΤΙΡΜΟΝΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΥΣΠΛΑΧΝΟΝ  
ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ

**Ποίημα Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Κατσουνωτοῦ  
Ἀγιορείτου.**

Εἰς τὴν πανοικτιρμονα καὶ πολυεύσπλαχνον Ἀγίαν Τριάδα.

Ὁ ΡΜΒ: ψαλμός, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τό, Θεός Κύριος τετράκις, εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος δ: Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς βαρυνθέντες, καὶ τὰς καρδίας καὶ ψυχὰς μολυνθέντες, ἐν συντριβῇ καρδίας σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἄναρχε, ἀόρατε, ἐπουράνιε Πάτερ, σύμμορφε, συνάναρχε, συναΐδιε Λόγε, καὶ θεῖον Πνεῦμα, λύτωσαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης νόσου ψυχῆς τε καὶ σώματος. (Δόξα, ὁμοιον)

Τοὺς εἰς τό ὄνομα τό σὸν βαπτισθέντας, Τριάς Ἀγία καὶ τανῦν εὐρεθέντας, εἰς Ἀντιχρίστου χρόνους καὶ ἡμέρας πονηράς, στηρίξον, ἔδραίωσον ἐν τῇ σῇ Ἐκκλησίᾳ, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, καὶ ἐν ᾧ ἡ ἀνάγκη, τὴν σὴν ἐξ ὕψους δόξ ἡμῖν ἰσχύν, καὶ τῶν ἀνόμων βουλὰς διασκέδασον. (Καὶ νῦν, ὁμοιον)

Ὁ τῆς Τριάδος ἀγιώτατος οἶκος, ἡ τῆς θεότητος σκηνὴ παναγία, ἐν ἣ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ πᾶντων Θεός, Πνεῦμα δέ τό Ἅγιον ἐπεσκήασεν ὄντως, καὶ Υἱός ἐσκήνωσε, προελθὼν ἀπορρήτως, σὺ θεοτόκε πάντων ἡ ἐλπίς τοὺς σέ ὑμνοῦντας κινδύνων διάσωζε.

Ὁ Ν: ψαλμός, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. "Ἀδεται τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι ὕμνος". Ἐκτός τῆς ἀκροστιχίδος αἱ δύο ψαλμοὶ καὶ ἡ.

Ὡδή α: Ἦχος πλ.δ: Ὁ Εἰρμός

Ἀρματηλάτην Φαραῷ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως κλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν Ἰσραὴλ δέ φυγάδα, πεζὸν ὁδὸν διέσωσεν ὅσμον τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχος. Ἀγία Τριάς ὁ Θεός ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς

Ἀρχὴ τῶν ὅλων ὁράτων ἀπάντων τε καὶ ἀοράτων Θεός, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, Πνεῦμα τό Πανάγιον, Μονὰς ἡ τριςυπόστατος, συγκατάβηθι, δέξαι, τὴν ἱκεσίαν τῶν δούλων σου, ἣν χαρμονικῶς σοὶ προσάγομεν.

Διὰ παντός οἱ νοεροὶ διάκοσμοι, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί,  
σοὶ Τριάς Ἁγία, νοεραῖς τοῖς χεῖλεσι, τόν αἶνον ἀναπέμπουσι,  
μεθ' ὧν δέξαι καί ταύτην, τήν ἱκεσίαν ὡς εὖπλαχνος, καί τόν  
ἱλασμόν ἡμῖν δώρησαι.

#### Δόξα

Ἐν τῇ Τριάδι ἡ Μονάς γνωρίζεται, ἐν τῇ Μονάδι Τριάς,  
μεριστή προσώποις, ἐνική θεότητι, ἀπρόσιτος, ἀνέκφραστος,  
προσιτή δι' ἀγάπην, μία πηγὴ τῆς χρηστότητος, πᾶσι χεομένη  
τοῖς κτίσμασι.

#### Καί νῦν

Τό ἀπ' αἰώνων ὀρισθὲν μυστήριον, τό ἀκατάληπτον, τό θεόν  
ἀνθρώποις συναναστραφήσεσθαι, βροτοῖς ὁμοιωθήσεσθαι, συλλα-  
βοῦσα Παρθένε, τοῦτον θεάνθρωπον ἔτεκες, "Ὁν ὑπὲρ ἡμῶν κατέβη.

#### Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καί τήν γῆν  
ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου  
στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

#### Τροπάρια

Ἀκαταλήπτως ὁ Υἱός, πρὸ τοῦ τόν κόσμον παρῆναι, ἀχώριστως  
τῷ Πατρὶ ἐνυπῆρχε, καί τό Πνεῦμα τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ ἀχώριστον,  
τρία διηρημένα, θεοπρεπῶς ἀδιαίρετα.

Ἱερωτάταις ἐν ὡδαῖς, σέ τήν ἀόρατον φύσιν, εὐλαβῶς ὕμνο-  
λογοῦντες βοῶμεν· Παντουργέ, Παντοποιέ, τήν κτίσιν κατοικτεί-  
ρισον, καί τοῖς λατρεύουσί σοι, νοῦν καί καρδίαν χαρίτωσον.

Τῶν Προφητῶν σου ὁ χορός, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καί  
ἀπάντων τῶν Ἀγίων αἱ τάξεις, ὑπερούσιε Τριάς, ἀπαύστως σέ  
δοξάζουσι, καί τοῖς ἐν γῇ αἰτοῦνται, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου φι-  
λάνθρωπε.

#### Θεοτόκιον

Ἡ Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἡ Παναγία Παρθένος, τόν ἀχώρητον ἐν  
πάσῃ τῇ κτίσει, ἐν γαστρὶ παρθενικῶς, συνέλαβε καί ἔτεκε, καί  
θεοτόκος μόνη, γνωρίζεται καί δοξάζεται.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων ἡμᾶς ὦ Τριάς Ἁγία, τοὺς ἐν ὀρθοδόξῳ  
πίστει σοὶ λατρεύοντας, καὶ εὐσεβῶς ἀεί σε προσκυνοῦντας.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἡμῶν  
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Πατέρα καὶ Υἱὸν προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές  
καὶ ἰσοτίμον δόξη, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν,  
Ἦν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις, ἱκετεύσωμεν, ὅπως ἡμῖν  
συγχωρήσῃ, τὰ πταίσματα ἅπαντα.

Ὤδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύνამις, σὺ Θεός μου, σὺ  
μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν  
πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διό σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυ-  
γάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Τροπάρια

Ἀδυνατεῖ, δόξαν καὶ αἶνον ἐπάξιον, σοὶ προσάγειν, πᾶσα ἡ  
ἀσώματος, καὶ ὑλικῆ φύσις ὡς ἐκ σοῦ, ὑπαρξιν λαβοῦσα, δυναμουμέ-  
νη καὶ στήκουσα, Τριάς Ὑπεραγία· πλήν τὴν δέησιν ταύτην,  
ἱκετεύομεν Εὐσπλαχνε πρόσδεξαι.

Γῆν ἐν ἀρχῇ, καὶ οὐρανὸν ἐστερέωσας, ἐν ἰσχύει τῇ παντοδυνάμει  
σου, ὁ ὢν Πατήρ σὺν τῷ παντουργῷ, Λόγῳ καὶ τῷ Θεῷ, ὁμοδυ-  
νάμει τε Πνεύματι, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα, τὰ ἐν τούτοις· διό  
σου, τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς πᾶσι δώρησαι.

Ἵνα τῆς σῆς, δόξης καὶ θείας λαμπρότητος, καὶ ἑτέρα γένηται  
συμμέτοχος, φύσις κτιστή, πάνσοφε Θεέ, ἄνθρωπον ἐκ δύο, ψυχῆς  
καὶ σώματος ἑκλάσας, ὡς ὄντως μέγα κόσμον ἐν μικρῷ καὶ βοῶντα·  
τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Οὐκ ἦν ποτέ, ὅτε οὐκ ἦν, ἀνακράζομεν, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος· ἐν  
ἀρχῇ γὰρ ἦν, ἅμα Πατὴρ ἅμα καὶ Υἱός, <sup>ἅμα</sup> καὶ τὸ Πνεῦμα, συναϊδίως  
ἐκλάμπουσα, Ἐνὰς ἡ τρισσομένη, καὶ Τριάς ἐνουμένη. Ἀκατάληπτε  
Κύριε, δόξα σοι.

## Θεοτοκίον

Ἄλλην σκηνήν, ἄβραμιαίαν γινώσκομεν, τὴν ἁγίαν Πάναγνε  
γαστέρα σου, φιλοξενούσαν θεοπρεπῶς, τὴν σεπτήν Τριάδα, καὶ  
δεχομένην ὑπόσχεσιν, συλλήψεσθαι θεόθεν, καὶ τέξεσθαι τὸν πάντος,  
ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἐκλυτρεύμενον.

Ὡδή εἰς Ὁ Εἰρμός

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τό φῶς τό ἄδυτον,  
καὶ ἐκάλυψέ με, τό ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον; ἀλλ' ἐπίσρε-  
φόν με, καὶ πρὸς τό φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύ-  
θυνον δέομαι.

## Τροπάρια

Τὴν ἀόρατον φύσιν, ἣν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐώρακε πώποτε, ἐν  
τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐώρακαμεν, τὴν φωνὴν Πατρόςθεν,  
περιστερᾶς εἶδει τό Πνεῦμα, καὶ Υἱόν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον.

Ρητορεύουσαι γλῶσσαι, αἱ τῶν Ἀλιέων ἀθρόον ἐδείχθησαν, τοῦ  
πυρός ἐν εἶδει, ἐπελθόντος αὐτοῖς θείου Πνεύματος, δι' Υἱοῦ  
κεμθέντος, ἐκ τοῦ Πατρός διό βοῶμεν Ἀγαθέ τὰς ψυχὰς ἡμῶν  
φώτισον.

Ἰλασμόν ἡμῖν πᾶσι, τοῖς ἐν ὀρθοδόξῳ σε πίστει δοξάζουσι, καὶ  
λατρεῦοῦσί σοι, Παναγία Τριάς Ὑπεράγαθε, καὶ ψυχῆς ὑγιεῖαν,  
οἴδου καὶ σώματος τὴν ρῶσιν, καὶ πταισμάτων πολλῶν τὴν συγχώρησιν.

Ἀνεικάστω ἰσχύει, ἅπαντα τὸν κόσμον ἐποίησας Κύριε, καὶ  
μυρίους ἄλλους, δυνατόν σοι εἰ θέλεις ποιήσασθαι πάντα δυνατὰ  
σοι, παντοποιέ Τριάς Ἀγία, πάντας αὖν ὡς οἰκτιρμῶν ἐλέησον.

## Θεοτοκίον

Ἀκατάλυτον ὄντως, ὅτι ἡ Θεότης τό πῦρ τό ἀπρόσιτον, ἐχω-  
ρήθη ὅλη, ἐν γαστρὶ ἀναλλοίωτος μέινασα ἄφλεκτος ἐδείχθη, καὶ  
θεοτόκος ἡ Παρθένος, καὶ βροτοὶ δι' αὐτῆς ἐθεώθημεν.

Ὡδή ς. Ὁ Εἰρμός

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλί-  
ψεις ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγ-  
γισέ· καὶ δέομαι ὡς Ἰωῆς Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

## Τροπάρια

Προάναρχε, Ἀγαθέ, Ἀόρατε, Ὑπερούσιε Θεέ Παντοκράτωρ, Πατήρ ὁ Νοῦς, ἡ πηγὴ καὶ αἰτία, τῶν ἐκκυέντων σου Λόγου καὶ Πνεύματος, σπλαγχνίσθητι καὶ δός ἡμῖν, τὰ πολλὰ καὶ ἀρχαῖα ἐλέη σου.

Θεάνθρωπε, ἐλεῆμον, εὐσπλαχνε, παντοκτίρμον τοῦ Πατρός Υἱέ καὶ Λόγε, δι' οὗ Πατήρ, καὶ τοῦ Πνεύματος κόσμον, τόν ὁρατόν καὶ ἀόρατον ἔπηξε. Ἀλλ' ὦ Παντάναξ Ἰησοῦ! σῶσον δὴ ὁ Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παράκλητε, Ἀγαθέ, πανάγιε, ὁμοούσιε Πατρί καὶ τῷ Λόγῳ· εἰρηνικόν, αὐτοδέσποτον Πνεῦμα, πηγὴ σοφίας, τό φῶς, ἡ Ζωὴ ἡμῶν, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ παντός μολυσμοῦ ἀποκάθαρσον.

## Θεοτοκίον

Παντάνασσα, Παναγία Δέσποινα, Παναμώμητε, Ἀγνή Θεομήτορ, ἡ ἐκλεκτὴ τοῦ Πατρός μέν θυγάτηρ, Ἀγίου Πνεύματος νύμφη ἀκήρατη Υἱοῦ δέ μήτηρ ἀληθής, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων ἡμᾶς ὦ Τριάς Ἀγία, τοὺς ἐν ὀρθοδόξῳ πίστεϊ σοὶ λατρεύοντας, καὶ εὐσεβῶς αἰεὶ σε προσκυνοῦντας.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεικοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. (Πρὸς τό, Προστασία των χριστιανῶν)

Ἐκκλησία τῶν χριστιανῶν ἡ Ὀρθόδοξος, ἀνυμνεῖ σε Παναγία Τριάς ὁ Θεός ἡμῶν· μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλοὺς οἰκέτας σου ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι πᾶσιν ἡμῖν, τὴν σὴν βοήθειαν ταχύ, τοῖς πιστῶς σοι κραυγάζουσι· ρῦσαι πάσης μανίας, καὶ κακίας τῶν ἀντιχρίστων, καὶ τὴν πίστιν ἡμῶν πρὸς σέ, διατήρησον ἀκλόνητον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

Τῷ Λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ Πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. (Δίς)

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποιήσιν δέ χειρῶν αὐτοῦ, ἀναγγέλει τό στερῶμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ἐκ τοῦ κατὰ Μαθαῖον.

Τῷ καίρῳ ἐκεῖνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τό ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καί ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δέ ἐδίστασαν. Καί προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καί ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· ἀμήν. (Δόξα) Ἦχος β΄.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων. (Καί νῦν) Ταῖς τῆς Θεοτόκου κ.λ.π.

Στιχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός κ.λ.π.

Ἦχος πλ.β΄ Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τὴν Παναγίαν Τριάδα, καί καθικετεύσωμεν, οἱ ταῖς παραβάσει βαρυνόμενοι. ὦ Θεέ εὐσπλαχνε! μόνη ἀναξίκακε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν οἰκτεῖρισον, τὰ ἀμαρτήματα, (ἐν) γνῶσει καί ἀγνοίᾳ συγχώρησον· σύ γάρ εἰ Πατήρ ἡμῶν, πρόβατα ἡμεῖς ὀρειάλωτα· μή παραχωρήσης, πεσεῖν ἡμᾶς εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ὡς φιλόανθρωπος δός ἡμῖν, τό μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεός....

Ὠδὴ ζ΄ Ὁ Εἰρμός

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καί εἰς ὁρόσον τό πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια

Δύο πηγὰς δυσσεβοφρόνως, τῆς θεότητος δοξάζουσι Λατῖνοι, ἀλλ' ἡμεῖς εὐσεβῶς, μίαν πηγὴν καί ρίζαν, τοῦ Λόγου καί τοῦ Πνεύματος, τόν Πατέρα προσκυνοῦμεν.

Ἴσοι θεότῃ καὶ δόξῃ, τῷ Πατρὶ εἰσὶν ὁ Λόγος καὶ τὸ  
Πνεῦμα, ἓν ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ἄβυσσος ἐλέους. ὦ, Κύριε ! ἐλέησον,  
τούς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Ὑμνον καὶ Δέησιν προσδέχου, Τριάς ἄναρχε καὶ τὴν Δοξο-  
λογίαν, ἣν ἐν πόθῳ πολλῷ, προσέφερον καὶ δίδου, ρανίδα τῆς σῆς  
χάριτος, καὶ πταισμάτων μου τὴν λύσιν.

#### Θεοτοκίον

Μέγα καινόν εἶδεν ἡ κτίσις, ἐν τῇ Κώμῃ Βηθλεέμ τόν ξένον  
τόκον· θεός τό τεχθέν, ἡ Μήτηρ δέ Παρθένος, ἣν ἀνυμνοῦντες λέ-  
γομεν· χαῖρε Κεχαριτωμένη.

#### Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός

Τόν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρί τῷ τῆς Ἀει-  
παρθένου, τῷ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ  
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

#### Τροπάρια

Παλαιόν ἡμερῶν καὶ ἐπὶ θρόνου, Δανιήλ θεωρεῖ, καὶ τόν Υἱόν  
ἀνθρώπου, καὶ θεῖον Πνεῦμα ὡς αὐτόν ἐνίσχυσε· Δέσποτα παράσχου,  
δύναμιν σοῖς δούλοις, ὑμνεῖν εἰς αἰῶνας.

Πᾶσαν γῆν τῶν χαρίτων τῆς Τριάδος, πληρουμένην ὁρᾷ ὁ ζηλωτὴς  
Ἠλίας, τρεῖς ἐν αὐτῇ εἰπὼν ἐκχύσεις ὕδατος· θείου ζήλου πλη-  
σον, Κύριε τοὺς πίστει, ἀεὶ σέ εὐλογοῦντας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τόν Κύριον.

Ἡσαΐας ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ, τόν Θεόν Σαβαώθ τοῖς ὀφθαλμοῖς  
έώρα, καὶ ἐν πολλῷ τῷ δέει Ἐξαπτέρυγα, Ἅγιος βοῶντα, Ἅγιος  
Ἅγιος, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν.

Μωϋσῆς ἐν τῇ βάτῳ κατενόει, τοῦ σοῦ τόκου Ἀγνή μυστήριον  
τό μέγα· ὅλον ἐν σοὶ τό πῦρ γάρ τῆς θεότητος, ὥκησεν ἀφλέκτως·  
ὅθεν σέ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

#### Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ κέρατα,  
ὅτι θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγο-  
νεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ  
ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

### Τροπάρια

Νυμφίε ὡραιότατε Ἰησοῦ, τὴν πτωχὴν μου καρδίαν ἀγάπησον,  
καὶ σεαυτῷ, οἶκον κατασκεύασον φωτεινόν, σὺν τῷ Πατρὶ σου ἔλθε-  
τε, καὶ τῷ θεῷ Πνεύματι καὶ μονήν, ποιήσατε ἅγιαν, Ἀγγέλοις  
θυμηδίαν, καὶ πᾶσι δαίμοσιν ἀπρόσιτον.

Οὐκ οἶδαμεν ἐκτός σου ἄλλον θεόν, τὰς δὲ χεῖρας ἡμῶν πρὸς  
ἀλλότριον, θεόν ποτέ, οὐ διεπετάσαμεν δουλικῶς, ἀλλ' εἰ καὶ  
ἁμαρτάνομεν, πρὸς σέ ἐπιστρέφομεν εὐλαβῶς· οἰκτεῖρισον καὶ  
σῶσον, Τριάς Ὑπεραγία, τοὺς σοὺς οἰκέτας ὡς φιλάνθρωπος.

Συνάχθητε χορεῖται τῶν Μοναχῶν, Ἱερεῖς καὶ Λευῖται ἄθροί-  
σθητε, μετὰ πιστῶν, καὶ Ἱεροφάλται μελωδικῶς, ὑμνοῦντες προσκυ-  
νήσωμεν, τόν Δημιουργόν ἡμῶν καὶ θεόν, Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα,  
αἰτοῦντες ἡμῖν δοῦναι, καὶ βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

ὦ χάριτος μεγάλης καὶ δωρεᾶς, ἧς ἀνθρώπων τό γένος ἡξίωται,  
ἐν τῷ Χριστῷ! σῶμα γάρ τό γήϊνον καὶ φθαρτόν, εἰς οὐρανοὺς  
ἀνύψωται, καὶ θρόνῳ ἐνίδρυται Πατρικῷ. ὦ δόξης ἀνεκφράστου,  
καὶ θείας χαρμοσύνης, ἧς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἀξίωσον.

### Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε ἡ τόν θεοῦ, θεόν Λόγον ἀφράστως κυήσασα,  
σοῖς ὑμνηταῖς, Ἀφесὶν παισιμάτων τόν σόν Υἱόν, Νέμειν αὐτοῖς  
ἰκέτευε· Ἀπαντα γάρ δύνασαι ἀληθῶς. Συνέτισον οὖν πάντας·  
Ἰδοὺ γάρ μετ' ὀλίγον, Ὁ χρόνος φέρει τὴν Συντέλειαν.

### Μ Ε Γ Α Λ Υ Ν Α Ρ Ι Α

Ἀξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, τὴν  
πανυπερένδοξον καὶ ὑπερύμνητον, τόν φιλάνθρωπον θεόν ἡμῶν.

Πατέρα τόν ἄναρχον καὶ θεόν, συνάναρχον Λόγον, καὶ τό Πνεῦ-  
μα τό ἀγαθόν, ἀχώριστον μίαν ἡνωμένην Οὐσίαν, τρισάριθμον  
Μονάδα, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἄναρχον Πατέρα καὶ παντουργόν, συνάναρχον Λόγον, πρό αἰώ-  
νων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρεύστως τεχθέντα, καὶ τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό  
ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

*Ἐπεται Συνέχεια*